

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Olandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 8 • september 2000

*
*SFEERVOLLE
KEMPISCHE
WANDEL DAGEN*

*
DE VIERDAAGSE

*
*AANKOMST VAN
DE PELGRIMS*

*
*OLAT
CLUBKAMPIOEN-
SCHAP*

*

Olandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven****ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten****Voorzitter:**

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
email: vvb@IAEhv.nl

#

Penningmeester:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404

#

Banknummer OLAT:
13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws september 2000

Van de voorzitter	4
Nieuw lid redactieteam.....	
Ledenadministratie: mutaties	5
Onze jarigen	
OLAT ook actief tijdens Voetpadendagen	6
De LOTTO.....	
Wandelend dineren in Zuid-Limburg.....	7
Vernieuwde wandelgids Pelgrimspad II	
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
- RWV Millenniumtocht Klaas Bakker	
- Lange afstandkalender.....	8
- uitslag Kennedymars Someren	9
- OLAT Clubkampioenschap	
- Nieuwe Centurions en Kennedywalkers	10
- Snelwandelpressie	
.....	
Clubreizen:Programma	11
Manhay-Houffalize.....	
Sfeervolle, verrassende Kempische Wandeldagen, Theo Tromp.....	12
Wandelen op dinsdag: Zomerprogramma	13
.....	
Wandelvaria:	
Vierdaagse van Nijmegen, Peter van de Ven	14
Deelnemers Nijmeegse Vierdaagse	16
Vierdaagse Flitsen, diversen	17
Apeldoornse Vierdaagse, Coos en Henri	18
Deelnemers Apeldoornse Vierdaagse	22
Op weg naar Rome, pelgrim Mark van Roosmalen	23
Haarvejsvandringen, Constant Dedel	24
Uit het Pelgrimsdagboek van Ad Verbakel, met Sjef Koolen op weg naar Compostela.....	26
Een OLAT-verzorgster aan het woord, Inge van Egmond	31
Een ballon, twee ballons, drie bollonetjes, Peter van de Ven.....	32
.....	
De wandelkalender	33
.....	
.....	

foto voorakt: clubreis Manhay-Houffalize

Met diverse foto's van: Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Coos en Henri, Jeannette en Vincent, Theo Tromp en cartoons van Peter van de Ven.

Ledenadministratie en Clubreizen:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495-450325 fax -450327

gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Boetiek:

Mia Dielesen
☎040-2552742
Wandelgidsen:
Francien van de Laar
☎0499-471298

Startbureau:
Jos van den Bersselaar
Parkoersen:
Ad Verbakel

Kempische Wandeldagen: secretariaat KWD:

Tineke de Kort
☎0492-382713

Lange afst.-Prest.-Snelwand.:
Mariet Ahlers ☎040-2926699

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422
Vierdaagse Nijmegen:
Regina Martens
Esther v/d Velden
Hein Lenders

P. R. en Wandelwegenadm.:
Toon van Wordragen

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎/ Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Margriet Fischer
Vacature (n)

O.a. werkten mee:
Coos en Henri, Jeannette en
Vincent, Ad Verbakel en Sjef
Koolen, 'De 4^e Pelgrim': Mark
van Roosmalen, Constant
Dedel, Klaas Bakker, Theo
Tromp en Marinus van
Roosmalen.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 14 september 2000
(voor plaatsing in het
oktobernummer)

OLAT-Nieuws verschijnt
maximaal 11 keer per jaar.
Het volgende nummer komt
uit rond 6 oktober.

OLAT-WEBSITE:
www.wandel-olat.org/

Van de Voorzitter

4 Daagse van Nijmegen en Kempische Wandeldagen

Een ieder heeft wel gelezen of gehoord over de Legionella bacterie, die een wandelaar uit Venlo had opgelopen tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Toen definitief bekend werd dat deze persoon besmet was met deze bacterie achtte de Inspecteur van Gezondheid het raadzaam om alle mensen die overnacht hadden in 'Congres Centrum De Ganzenheuvel' een brief te sturen met de nodige informatie. Wij als OLAT hebben daarna alle namen doorgegeven die via ons een reservering hadden tijdens deze Vierdaagse. (Dank zij de goede registratie van onze penningmeester was dat mogelijk.) Deze personen hebben ook allen een brief ontvangen. Nu later blijkt, zoals ik op 12 augustus in de 'Telegraaf' las, dat de bacterie inderdaad daar is geconstateerd, zal de organisatie van de 4 Daagse bij de Gemeente Nijmegen aandringen om volgend jaar vlak voor de Vierdaagse een totale screening van alle sportaccommodaties door te voeren. Met de persoon uit Venlo gaat het gelukkig heel wat beter en men hoopt dat hij weer goed zal herstellen. (tot zover de legionella zaak.)

Voor velen zijn de vakanties om aan terug te denken. Ook wij als OLAT hebben onze zaakjes weer opgepakt. Veel van onze medewerkers zijn steeds bezig geweest met o.a. de Vierdaagse verzorging in Nijmegen en later weer tijdens de Kempische Wandeldagen in Geldrop. Hun inzet op beide evenementen kunnen we als geslaagd beschouwen. De Kempische Wandel Dagen brachten weliswaar geen nieuw record aantal deelnemers, maar toch een mooi aantal n.l. 1630 wandelaars, dicht bij het record dat op 1697 ligt.

Wat nog belangrijker is dan records, zo zei mij iemand: is dat de wandelaars tevreden zijn. En dat waren ze: de route werd erg mooi gevonden, en ook de goede verzorging was te prijzen. De ballonvaart is ook een succes geworden. Diverse personen hebben nu al te kennen gegeven dat ze volgend jaar ook mee willen.

Alle medewerkers van Nijmegen en de Kempische Wandeldagen hartelijk dank voor jullie geweldige inzet, en tot de lichtjes route in Eindhoven op zaterdag 23 september

Tot volgende maand
Marinus v Roosmalen, Voorzitter

NIEUW LID REDACTIETEAM

Toon van Wordragen heeft bij 't bestuur zijn redactiefunctie opgezegd. Toon was 3 jaar lid van het team. Ook Lies Wesseling gaf te kennen dat zij niet langer freelance meewerkt. Ons respect voor beiden.

Toen ik bezig was met het samenstellen van een advertentie voor nieuwe redactieleden, kreeg ik telefoon van Margriet Fischer uit Weert. We hadden Margriet al eens eerder gepolst. En nu de nood het hoogst was, werd zij de reddende engel. Margriet gaat in de toekomst met Peter en mij de redactie van OLAT-Nieuws vormen. Omdat wij ons team verder willen uitbreiden, zal ik de advertentie volgende maand toch nog plaatsen.

Margriet is een wandelaarster die ook de langere afstand niet schuwt en wij hebben al eens met haar kennigemaakt via een verslag over de tocht Plombières-Houffalize. Wij heten Margriet van harte welkom.

Redactie OLAT-Nieuws
Ad van Asten

LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT
☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Aangenomen:

Mario van de Kruis, Warande 13, 5591 LN Heeze

Aanmeldingen:

Jan Houtepen	Lovensestraat 208	5014 DW TILBURG	geb. 17-04-1952
Ton Iersel-v. Oomens	Sparrenlaan 3	5071 CK UDENHOUT	geb. 17-04-1935
Marcella Creemers	Tempellaan 173	5628 ZT EINDHOVEN	
Hennij van der Haring	Dommel 47	5061 NK OISTERWIJK	geb. 29-06-1954
Riet Kelders	Nergena 10	5282 JE BOXTEL	geb. 07-04-1942
Jan Stevens	Hofstede 26	5438 RB GASSEL	geb. 14-04-1954
C. Jansen	Pr. Irenestraat 54	7271 GC BORCULO	geb. 12-06-1940
Maria van Eijk	Hoogveld 2	5757 AV LIESSEL	geb. 15-08-1948
Henk Vink	Voordijk 21	4209 SC SCHELLUINEN	geb. 10-02-1956
Jan Kvaestad	Dragvn 54	N-4300 SANDNES (Norway)	
Marjan de Knegt	Strenkelaar 106	3905 WS VEENENDAAL	
Theo Blokk	Het Meerke 7	5236 EK EMPPEL	
Rein Arnold	Wijhestraat 153	2541 BC DEN HAAG	geb. 01-01-1951
Hans van Ginkel	Burg. Notermansstraat 8	5683 MD BEST	geb. 22-08-1943
Alie Houthuizen	Om en Nabij 46	2512 XM DEN HAAG	geb. 26-02-1936
Peter Sanders	Overakker 1	5731 PM MIERLO	geb. 08-12-1942
Bob Hoedt	Gaspeldoorlaan 46	5552 GC VALKENSWAARD	geb. 13-06-1935
Robert van der Leest	Wendakker 54	5341 SH OSS	geb. 18-08-1962
Lambert Lieffering	Boschdijk 177-F	5612 HB EINDHOVEN	geb. 28-08-1933
Marjan van Munster	Jan Heinsstraat 8	5211 TD DEN BOSCH	geb. 11-04-1967
Liedeke Verhagen	Jan Heinsstraat 8	5211 TD DEN BOSCH	geb. 03-12-1972

Opzeggingen:

Bas van Steenberg - Dongen, Hans Hoek - Badhoevedorp, Corrie van Veldhoven - Boekel

Om gezondheidsredenen moeten ook Hans Pot - Eindhoven en Manita Kusters - Someren stoppen met wandelen.

Nieuw abonnement:

Peter Hopman	Rhijnauwensingel 354	3077 VL ROTTERDAM
Ieneke van de Toom	Hellendoornstraat 14	2676 BC MAASDIJK

ONZE SPECIALE GELUKWENSEN GAAN DEZE MAAND NAAR

CONNY NAKKEN

THEO TROMP

**WIJ WENSEN HEN EEN VOORSPOEDIGE SAMENLEVING
PER 19 SEPTEMBER 2000 VORMEN ZIJ EEN PAAR**

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

September

1	Lenie Notermans	Eindhoven	9	Wim van Gemert	Eindhoven
3	Nelly Leygraaf-Mols	Veldhoven	10	Gerard Strik	Eindhoven
4	Truus van Vessem	Eindhoven		Fokke Hendriks	Heeze
	Mat Crijs	Heeze		Ewald Terra	Heesch
5	Toos van de Hoof-van de Ven	Middelbeers	11	Annette Langendijk	Rotterdam
	Iet Smits-Engelen	Son		Yvonne Geerden	Veldhoven
	Remko Zijlmans	Kaatsheuvel	12	Peter Ruijters	Uden
7	Els de la Parra	Aarle-Rixtel		Rob Geerts	Helmond
	Johan van de Hoogenhoff	Helmond		Lies Wesseling	Berlicum
	Inge Tromp	Weert	14	Annie van Doorn	Someren
				Theo Weerman	Nuenen

15	France Verbakel-van Oosterhout	Helmond	Jos de Jong	Oisterwijk	
	Maria van Stratum	Best	Piet de Ruijter	Breda	
16	M. Paardekooper	Valkenswaard	28	Harrie Knoops	Heusden-Asten
	Hiep Boerma	Vlaardingen		Caroline Vernie	Maasbracht
	Trijnje van de Schans	Eindhoven		Tonny van de Rijt	St.-Oedenrode
	Hannie Klumpkens	Eindhoven	29	Henk Mikkers	Heeze
17	Andre Geerts	Eindhoven	30	Sjef van Gestel	Eindhoven
	Ferdi Schmidt	Oss	oktober		
18	Piet Huyberts	St.-Oedenrode	2	Hennie Maathuis	Eindhoven
	Willem Geers	Vught	3	Tonny Vogels	Uden
	Henk Verhagen	Sint Michielsgestel	4	Frans Peters	St.-Oedenrode
19	Gerrie Verstappen-Berkers	Someren	5	Harrie de Bont	Waalre
20	Ria van Gestel	Sint Michielsgestel	6	Ad de Klerk	Waalre
21	Bert van Deursen	Rosmalen		Annelies Westermann	Eindhoven
23	Elle de Moor	Tilburg		Theo van de Wiel	Veldhoven
	Theo Leysner	Eindhoven	7	Jacqueline van Lochem	Eindhoven
	Gerrit Bissels	Berlicum	8	Jans van Griethuizen	Hazerswoude
24	Sjef Koolen	Nederweert		Rien van de Rijt	St.-Oedenrode
	Coby Cissen	Eindhoven		Eduard Dix	Ede
25	Maria van Emden	Eindhoven	9	Theo Lormans	Leunen-Venray
	Theo van Boxmeer	Boekel		Mariet Ahlers	Eindhoven
	Leo Buijtenweg	Eindhoven	11	Jan van den Boomen	Eersel
26	Jan Soetens	Veldhoven		Hans Promper	Helmond
	Stephen Chandler	Oss	13	Bas van Steenberg	Dongen
	Arie Evegroen	Ouderkerk a/d IJssel		Francien van Berkel	Erp
	Jan Passchier	Krommenie	14	Anja van de Rijt	St.-Oedenrode
27	Francien Schmidt	Oss		Will Graffland	Hellevoetsluis
	Harrie de Wit	Eindhoven	15	Jan Slagboom	Son en Breugel

OLAT OOK ACTIEF TIJDENS LANDELIJKE VOETPADENDAGEN op 16 en 17 september

In het weekend van **16 en 17 september** zal de OLAT werkgroep Graaf van Horne wandelpad, met medewerking van leden van av WEERT u de gelegenheid bieden aan de Landelijke Voetpadendagen deel te nemen, met een georganiseerde natuurwandeloctocht in Weert.

Enige maanden geleden kwam het verzoek binnen om onze medewerking te geven aan deze dagen. Na ruggespraak met de werkgroep was deze bereid de schouders hieronder te zetten. In samenspraak met av Weert - Jan Verriet zette de route uit -, werd besloten om deels het Graaf van Horne wandelpad te volgen. Verder zet de werkgroep zich in voor de beprijzing en het bevrouwen van het inschrijfbureau.

Vanaf 09.00 uur tot 13.00 uur kan men op deze twee dagen starten vanuit het Café "Dennenoord", Voorhoeveweg 2, WEERT- (IJzeren Man gebied).

De deelnamekosten voor deze tocht zijn f 5,00; daarvoor ontvangt men een routebeschrijving, een consumptiebon, en een reductiebon voor het Graaf van Horne wandelpad. **TT**

introduceert wekelijkse Jackpot-klapper

Lotto is ingrijpend vernieuwd. Vanaf 10 juni j.l introduceert Lotto een nieuwe Jackpot. Naast de bestaande hoofdprijs van 1 miljoen gulden, maken Lottospelers wekelijks kans op een Jackpot van 4 miljoen gulden of meer. Speciaal voor deze snel oplopende Jackpot voegt Lotto een tweede trekkingsmachine en zes gekleurde ballen toe aan het spel. Naast de vertrouwde 45 gele ballen

bepalen in het vervolg ook groene, blauwe, rode, gele, paarse en oranje ballen het Lotto-beeld.

De toevoeging van de Jackpot van 4 miljoen gulden of meer is niet de enige verandering. Het spel krijgt ook extra prijzen, wat een hogere winstkans betekent. Waar met het oude Lottospel een winstkans gold van 1 op 40, geldt nu een winstkans van 1 op 5,2. Spelers maken dus bijna 8 maal zoveel kans op het winnen van een prijs. Bovendien hebben spelers al prijs bij 2 getallen goed, en zijn er gratis loten te winnen.

SPELEN VIA OLAT

Al vele jaren bestaat de mogelijkheid via OLAT te spelen, in dit maandblad vindt u een deelname formulier dat u ingevuld kunt sturen naar Theo Tromp, of naar: De Lotto afd. Service, Antwoordnummer 1741, 2504 VB DEN HAAG.

Speelt u al Lotto; ga dat dan via OLAT doen. Hiervoor dient u de opheffingskaart van uw oude deelname en een nieuw formulier naar ons te zenden, dan maken wij dit in orde.

Waarom via OLAT spelen? Van iedereen die via OLAT speelt ontvangt de vereniging 12,5 % van de inzet

Meer informatie via: Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN WEERT

TT

Zaterdag 28 oktober Wandelend dineren in Zuid-Limburg

Vorig jaar hebben we met het OLAT-bestuur en dames een weekend doorgebracht in het Zuidelijkste puntje van Zuid-Limburg. De overnachting was in de recreatieboerderij Tergracht in Epen; het gebied van het zinkviooltje langs het riviertje de Geul.

Een onderdeel van dit weekend was een wandelend diner, het was een van de hoogtepunten van dit weekend.

In navolging hierop willen wij leden en andere wandelvrienden en natuurlijk ook vriendinnen mee laten genieten van een fijne wandeldag, met als afwisseling een echt diner. De kosten van deze dag bedragen f 47,50 per persoon incl. een wandelend diner. We beginnen deze dag 's morgens in Sint-Geertruid met een aperitief, daarna wandelen we circa 3 á 4 kilometer voor ons eerste gerecht de soep.. Er wordt op deze dag totaal een kleine twintig kilometer gewandeld en we sluiten de wandeling weer af in Sint-Geertruid.

Mocht u geen eigen vervoer hebben, dan wil ik kijken of samen rijden geregeld kan worden, natuurlijk tegen een kleine vergoeding voor de chauffeur (s).

Opgeven kunt u zich bij: Theo Tromp ☎ 0495-450325.

Mocht u er liever een weekend in dit zuidelijkste puntje van willen maken, dan kan dat ook mits u zich tijdig opgeeft. We kunnen dan van vrijdagavond t/m zondag boeken voor een overnachting in Tergracht. We zullen dan ook op zondagochtend een wandeling maken en na afloop van het wandelend diner brengen we een bezoekje aan Valkenburg. **TT**

PERSBERICHT: door Anita Bakker Wandelplatform LAW

Vernieuwde wandelgids Pelgrimspad II

Zojuist is verschenen de geheel vernieuwde wandelgids van het Pelgrimspad II tussen 's-Hertogenbosch en het Belgische Visé. Het 267 km lange Pelgrimspad II is allereerst een Lange-Afstand-Wandelpad (LAW). Maar zoals de naam doet verwachten biedt de route ook vele aanknopingspunten om zelf op pelgrimage te gaan. In deze derde druk is de vormgeving en het routeverloop op diverse plaatsen verbeterd. Daarnaast is de praktische informatie (bv. over openbaar vervoer en overnachtingen) geactualiseerd.

Het Pelgrimspad II is een aanlooproute naar de Routes Saint-Jacques richting Santiago, waar het pad in Visé op aansluit. Dit tweede deel van het Pelgrimspad (het eerste deel loopt tussen Amsterdam en 's-Hertogenbosch) is gebaseerd op 'De Internationale Wandelweg' (1939, 's-De full-color gids (ISBN 90-71068-43-9), 176 pag., 50 deelkaartjes, f 31,50 is te koop op de bekende plaatsen en in de OLAT-Boetiek.

Hertogenbosch-Luik-Luxemburg-Vogezien) van de ANWB en vier toenmalige betrokken buitenlandse zusterclubs. Het Pelgrimspad II is een van de fraaiste doorgaande routes in zuidelijk Nederland, met onderweg diverse plaatsen van devotie. Het is een Lange-Afstand-Wandelpad met 'pelgrimeren' als inspirerend thema.

Het pad start in de Meierij van 's-Hertogenbosch, met de Kampina als hoogtepunt. In het stroomgebied van de Beerze profiteert de vernieuwde route van natuurontwikkeling. Het Pelgrimspad wordt er aantrekkelijker, omdat het riviertje weer mag meanderen en er daardoor nieuwe paden bij komen. Daarna gaat de route over de heide en door de bossen van de Kempen. Tussen Eindhoven en Weert is samen met natuurorganisaties gekozen voor een tracé dat nog meer van het heidelandschap laat zien. Voorbij

Weert, nabij de Belgische grens, voert het traject langs de afwisselende terrassen van de Maas. De route maakt daarna een grote lus door het Zuid-Limburgse Heuvelland, hét wandelparadijs van Nederland. Tot en met de laatste kilometers in Visé is het Pelgrimspad een mooie en verrassende wandelroute. Het Pelgrimspad is bewegwijzerd met de bekende wit-rode tekens.

Speciale vermelding verdienen de (acht) 'pleisterplaatsen' langs de route: met zorg geselecteerde, wandelvriendelijke horecabedrijven waar wandelaars kunnen uitrusten en iets gebruiken. Bij een pleisterplaats kan de wandelaar ook een herinneringstempel voor in de wandelgids vragen of in het 'padboek' ervaringen van andere wandelaars lezen.

Geslaagd op een van de Nederlandse LAW's

Nellie Wingers

7-7-2000

Graaf van Hornepad

1x Brons

RWW MILLENNIUMTOCHT

Door Klaas Bakker

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Wat is het heerlijk om te luieren en nietsdoen de dag na zo'n weekeinde van vele kilometers stappen.

Het begon allemaal op vrijdagavond 28 juli om 22.00 uur vanuit sporthal 'Groenord' te Schiedam.

Zesenzestig deelnemers waren gestart voor deze 'klus', een rondje Rotterdam.

De eerste 12 km werden in gesloten formatie afgelegd, naar het veer Maassluis-Rozenburg. Daarna was het tempo vrij tot de eerste van de acht binnenrusten. We wandelden over de Maasvlakte naar de kantine van het Douane kantoor, dat op de bovenste verdieping van een 10 verdiepingen

hoog gebouw lag. Gelukkig hielden ze de lift ook in de nacht in bedrijf.

We kregen hier een gratis maaltijd aangeboden. Het was van alles wat: een 'nachtelijk ratjetoe', ontbijt, lunch, diner alles bij elkaar, maar wel zo samengesteld dat iedereen aan z'n trekken kwam.

Omstreeks 02.45 uur gingen we naar buiten en weer de Maasvlakte op, op weg naar de volgende rust in Vierpolders. Op de Maasvlakte hadden we prachtige, rustige, brede, vlakke, gladde asfaltwegen en fietspaden, met op de achtergrond de verlichte havens van Rotterdam, en voor ons richting Noordzee een heel donkere lucht, net of er ieder moment een bui los kon barsten. Er stond een stevige wind: wel lekker, want het was helemaal niet koud. Geleidelijk aan begon het te schemeren en kwamen we in de buurt van Vierpolders. Het deelnemersveld was al aardig uit elkaar gevallen tijdens deze eerste nacht. Ook waren er twee uitvallers: één door een ongelukkige val en één door de nasleep van een ziekte.

Nadat de deelnemers in Vierpolders allemaal binnen waren, en even in de gelegenheid waren geweest om te rusten, werd weer het vertreksein gegeven. Weg waren we weer, nu naar Rhoon op kilometerafstand 83.

Bijna iedereen had zich omkleed in wat luchtiger kleding; het beloofde een mooie wandeldag te worden.

Tussen de 8 binnenrusten, kregen we ook nog 2 of 3 wagenrusten afhankelijk van de afstand.

Na Rhoon gingen we de grienden in: een prachtig stukje natuur. Donkere wolken pakten zich boven ons samen, het weerlichtte en donderde aan alle kanten, terwijl de zon bleef schijnen. Het was broeierig warm. Alles bij elkaar beloofde het weer niet veel goeds voor de komende uren. Na enige tijd dreven de onweersbuien gelukkig weg en we hebben geen spatje regen gehad.

Een paar kilometers verderop had het flink geregend, er lagen nog verschillende plassen toen we daar passeerden. Op weg naar Ridderkerk gingen we door het '100 km' punt en konden we beginnen met aftellen.

In Ridderkerk konden we weer naar binnen om wat bij te komen. Omdat het weer toch meeviel, hoefden we ons **Aan al diegenen die aan deze tocht deelnamen spreken wij onze bewondering uit; zij die het haalden proficiat.**

niet om te kleden en konden we gewoon verder gaan in korte broek en shirt.

Het werd weer avond. Twee wagenrusten verder en enkele uren later, kwamen we omstreeks 21.00 uur aan in Capelle. Tussen Capelle en Bergschenhoek kregen we - net voor het echt donker werd - een zeer mooi wandelstukje door rietvelden, langs water, over vlanders en schelpenpadjes.

We hadden al een tijdje uitgekeken naar de rust in Bergschenhoek: hier zouden we namelijk weer een maaltijd krijgen.

Het was intussen zondagmorgen ongeveer 01.30 uur geworden, een vreemde tijd voor een lopend buffet zo midden in de nacht...., maar wij wandelaars zijn toch ook een beetje vreemd.! Het zag er allemaal piekfijn uit. We hadden de keus uit: verschillende koude schotels, groenten, rijst, salade, fruitcompote, frieten, gekookte aardappels, pasta en stukjes vlees en kip. Na de maaltijd zochten velen een plaatsje om plat te gaan. Bij binnenkomst hadden wij ons gemeld en werd onze naam genoteerd. Bij vertrek uit het gebouw moest de organisatie eerst alle ongesloten vertrekken controleren of er misschien nog iemand lag te slapen.

Op het volgende traject zijn weer twee wagenrusten opgenomen, voordat we in Delft weer een binnenrust kunnen verwachten. We lopen over schelpenpaden - voor ons gevoel door het donkerste gedeelte van een park - en het is opletten en vooral proberen niet in slaap te vallen. Ook later toen we al in de buurt van Delft kwamen en het nog donker en mistig was, liepen we over asfaltwegen en was het erg moeilijk om wakker te blijven: het was ook al weer onze tweede nacht!

Na de rust in Delft, toen het intussen al licht was geworden, - en we nog maar 32 km te gaan hadden - kregen we echter weer wat meer moed.

Het stukje binnenstad Delft, 's morgensvroeg was prachtig. De oude

grachten, kerken, gevels, verdwaalde watervogels, een kat en een hond, met daartussen doorgezakte studenten op een bankje.

Dan gaat het naar Maasland, naar Pannenkoekenboerderij "t Sonnetje", maar voor we daar aankwamen moesten we over veel lange, rechte, kromme, schuine dijken en die leken ook nog steeds langer te worden. Maar uiteindelijk kwamen we toch aan op de bestemde plaats. Na vijf minuten mochten we weer vertrekken, er was alleen tijd voor een 'colaatje'.

Nog 16 km. Het werd steeds moeilijker om er het tempo in te houden. De laatste uren wandelde ik al samen met Frits van Duynhoven, die wilde ook steeds vooruit en binnen zijn voordat zijn schoenen helemaal versleten waren. Op de laatste kilometers kregen we nog twee wagenrusten en om 12.00 uur kwamen we bij de finish.

Het veld lag wel heel ver uit elkaar. De eersten kwamen binnen zo omstreeks 11.45 uur en de laatsten arriveerden om 14.00 uur. Na de eerste twee uitvallers in de eerste nacht, haalden nog vijf andere wandelaars de eindstreep niet, zodat er in totaal slechts zeven uitvallers waren. Dit is voor zo'n extreme tocht als deze, waarin twee nachten zitten, geen slecht resultaat. Dat zo velen het haalden is mede te danken aan de meer dan voortreffelijke verzorging die de organiserende vereniging RWV ons heeft geboden. Van OLAT deden de volgende zeven wandelaars mee aan deze Millenniumtocht:

Hanny Klumpkens, Jans van Griethuizen, Theo Klanke, Hugo Prinsen, Claude Herman, Frits van Duynhoven en Klaas Bakker.

Voor de meeste wandelaars was dit weer eens een nieuwe uitdaging. Twee nachten achter elkaar doorsjouwten en in totaal een afstand van 200 km afleggen. De laatste lootjes wogen hier zeer zeker het zwaarst.

Het was ontgezeggenlijk een zeer bijzondere tocht.

De Lange Afstand Wandelkalender

Datum/tijd	startplaats	Naam van de tocht	Afstand	LDW/KW	Informatie	clubkamp
2 op 3 sept. 21.00	Tilburg, Pelikaan Sport Ruechertbaan 219	Kennedymars Tilburg Wsv Wolstad/KNBLO	80 km	KW	013-5357147	150
8 op 9 sept. 22.00	Haaksbergen, de Bron Hibbertstraat 6-8	Twentse Kennedymars DIO/ NL	80 km	KW	053-5721005	150
8 op 9 sept. 18.00 (19.00)	Zeewolde, Kerkplein	4 ^e van Z tot Z tocht Z tot Z/ KNBLO	110 km	LDW	036-5221560	225
8 op 9 sept. 24.00	Etten-Leur, Tent op Kerkwerf	Kennedymars NWB	80 km		076-5017229	

9 op 10 sept. 21.00	Waalwijk, Raadhuisolein	80 van de Langstraat KNBLO	80 km	KW	0416-336403	150
15 op 16 sept. 22.00	Bergeijk, Gouden Leeuw	38° Kennedymars Bergeijk / KNBLO	80 km		0492-547225	150
22 op 23 sept. 22.00 uur	Bocholtz, Past. Neujeanstraat 11	Nacht van Bocholtz KNBLO/NWB	100 km		045-5444421	*
16 op 17 sept. 11.00 uur	Nijmegen, Daalsehof Daalsehof 2	Nijmegen-Rotterdam RWV-KNBLO	160 km	LDW	010-4161380	350
30 sep / 1 okt 15.00 u/1.30 u	Amsterdam, Radioweg Nieuwegein,	Amsterdam-Tilburg Hart v. Brabant-KNBLO	125 km/ 67 km	LDW	0416-362858	125km 200
6 oktober 23.00 uur	Haarlem, Belgiëlaan 6 Jeu de Boulescentr	5° Nacht Kennemerdreeven Euraudax-KNBLO	75 km		023-5384105	
14 oktober 7.30 uur	Berg en Dal, Molenbosweg	Herfstdag tocht De LAT-KNBLO	60 km (40 km)		075-6176515	
18 op 19 okt 13.30 uur	Hoogvliet, Kantine Meeuwenplaat	Afscheidstocht Euraudax-KNBLO	100 km		010-4160387	

***ATTENTIE: DE NACHT VAN BOCHOLTZ STAAT NIET IN DE LANGE AFSTAND KALENDER 2000**

UITSLAG KENNEDYMARS SOMEREN

0001- J. Vereijken	7.22	0485. Frank Fisser OLAT	12.35
0002- H. Sloomakers	7.22	0487. Toos vd Boom OLAT	12.35
0003- Wim v. Gemert OLAT	7.49	0675. Willem Steenbakkers OLAT	13.14
0004. Paul Canters OLAT	7.49	0783. Louis Vernie OLAT	13.40
0005. Frits v. Duijnhoven OLAT	7.58	0821. Nellie vd Hofstad OLAT	13.49
0006. Hugo Prinsen OLAT	8.04	0823. Riet Kelders OLAT	13.49
0009. Henny v. Megen OLAT	8.27	0825. Hennie vd Haring OLAT	13.49
0022. Frances Rouppe vd Voort OLAT	9.14	0897. Theo v Hamond OLAT	14.03
0052. Frits Mennen OLAT	10.08	0906. Jan v Boerdonk OLAT	14.04
0104. Hannie Klumpkens OLAT	10.33	0945. Bert v Rooy OLAT	14.11
0113. Ton v Dijk OLAT	10.37	0961. Rob Keetlaer OLAT	14.15
0151. Andre Loos OLAT	10.52	1020. Peter Koolen OLAT	14.26
0210. Marcella Creemers (OLAT)	11.19	1032. Servee Derks OLAT	14.29
0236. Riet Emans OLAT	11.27	1084. Maria v Hoek OLAT	14.42
0242. Wim vd Wittenboer OLAT	11.29	1399. Bertie Mennen OLAT	16.28
0272. Gerrit Legierse OLAT	11.35	1450. Theo Gijzen OLAT	17.05
0318. Rini der Kinderen OLAT	11.47	1451. Jan Bruel OLAT	17.05
0358. Gerard Meeuws OLAT	11.59		

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP

Stand clubkampioenschap OLAT tot 12 augustus

Klaas Bakker	5715	Jan v Hoogeloon	710	Theo Gijzen	460
Paul Canters	4225	Piet vd Laar	710	Rob Keetlaer	460
Hugo Prinsen	3371	Ad v Asten	710	Bertie Mennen	460
Hannie Klumpkens	2699	Theo v Hamond	710	Piet de Ruijter	460
Frits Mennen	2245	Jan v Boerdonk	710	Jan Soetens	445
Kees Lambregts	1785	Ton v Dijk	700	Frank Fisser	400
Ad Mollen	1755	Toos vd Boom	635	Anton Leygraaf	375
Frits van Duijnhoven	1735	Cees Punselie	619	Willem Steenbakkers	320
Conny Raymakers	1615	Ben Duin	605	Caroline Vernie	285
Huub Raymakers	1615	Jeannette v Boerdonk	600	Hennie vd Haring	255
Theo Klanke	1608	Margriet Fischer	600	Nellie vd Hofstad	255
Henk Plasman	1570	Theo Tromp	600	Riet Kelders	255
Frances Rouppe vd Voort	1520	Ad Verbakel	600	Johan vd Hoogenhoff	230
Henny van Megen	1495	Riet Emans	565	Jose Schimmel	230
Andre Loos	1355	Louis Vernie	555	Sjef v Gestel	230
Claude Herman	1310	Gerrit Legierse	555	Ben Smeenk	230
Ronny Timmermans	1300	Wim Peters	535	Peter vd Ven	230
Gerard Meeuws	1215	Rini der Kinderen	515	Maria v Hoek	230
Marco Timmermans	1150	Jeanne Beex	480	Peter Koolen	230
Wim Brooymans	1080	Ger de Haas	480	Bert v Rooy	230
Servee Derks	1045	Arie Evegroen	480	Albert v Heijningen	175
Jan Bruel	940	Bert Timmermans	475	Vandy v Heijningen	65
Wim vd Wittenboer	795	Anne Radder	475		

CLUBKAMPIOENSCHAP:

Zullen ze Klaas Bakker nog inhalen? Je weet het nooit. In Rotterdam bij de non-stop 2000 hm tocht van de RWV

voegde Klaas opnieuw 600 punten toe aan zijn toch al riante voorsprong. Hugo Prinsen stond even op een mooie tweede plaats, Hugo liep de mil-

lenniumtocht van de RWV ook en stevende zodoende Paul Canters voorbij. Zowel Hugo als Paul liepen Someren waar ze het maximale aantal punten in

de wacht sleepten. Toen trok Paul Canters zijn wonderschoenen aan en ging daarmee naar Engeland. Van 12 op 13 augustus liep Paul de 100 EM in een tijd van 20 uur 53 minuten. Paul werd hiermee opgenomen in de 'Brotherhood of Centurions' en kreeg van ons wat extra puntjes, dus Paul naar twee en Hugo staat nu weer op de derde plaats. Een fantastisch mooie klassering mogen we nu opmerken voor onze atlete Hannie Klumpkens uit Eindhoven. Ook Hannie liep de reuze afstand van 200 km in Rotterdam en de Kennedymars in Someren waar ze 705 pt binnen haalde. Frits Mennen heeft zich, via Someren, naar plaats 5 gewandeld. De grootste sprong maakte evenwel Frits van Duijnhoven uit Helmond. Frits stond in ons vorige boekje nog bijna onderaan, nu bezet hij de achste plaats, dank zij Rotterdam en Someren waar hij het maximale van 1600 pt uit heeft gesleept. Ook Theo Klanke was een van de dapperen in Rotterdam, dus voor hem ook 600 punten erbij. Theo is hiermee op de 11^e plaats gekomen.

Verder heeft Claude Herman een flinke sprong naar boven gemaakt. Frances Rouppe vd Voort meldde zich ook in de voorste gelederen met een Somerse tijd van 9 uur en bijna 15 minuten. Hier was ook Andre Loos, die dit jaar een goede vorm heeft gevonden. Andre liep Venray en Someren. In Someren bleef hij net onder de 11 uur. In Odoorn oefende hij ook op de 80, maar die kunnen we helaas niet belonen. Sjef van Gestel liep in Venray de Kennedymars. Eigenlijk had Sjef liever de Kempenlandtocht gedaan, maar voor dat KW-stempeltje moest hij even uitwijken en zodoende werd Sjef Kennedy Walker.

Nieuweligen op onze lijst zijn: Toos van de Boom en Maria van Hoek. Toos deed Venray en Someren en Maria Someren.

Voor Toos van de Boom moeten wij even chapeau roepen. Toos was de eerste dame die in Someren voor de 25^e keer de Kennedymars uitliep. Van de JOEK-organisatie ontving zij hiervoor een speciale Kennedy-

medaille aan een ketting. Toos proficiat.

Onze lijst werd goed overhoop gehaald. Er zijn veel nieuwelingen bijgekomen, vooral Someren viel in de smaak en er werden over het algemeen goede tijden gelopen. We noteerden 4 deelnemers met het maximaal te halen aantal punten en veel anderen scoorden wat meer dan de afstand plus bonus. Het extraatje zit in de tijd. Want Someren publiceerde een lijst met gelopen tijden en iedereen onder de 14 uur kreeg van ons wat extra's.

Klaas Bakker

Als er OLAT-leden zijn die hun naam niet op het bovenstaande lijstje vinden of denken dat ze zich hoger klasseerden, neem dan even contact met ons op: **Paul Canter:** ☎ 0492-543699 of **Ad van Asten:** ☎ 0499-473767 **AvA**

NIEUWE CENTURIONS 12-13 AUGUSTUS 2000

Paul Canters OLAT, gerealiseerde tijd 100 EM 20 uur 53 minuten. Paul proficiat

Piet van de Kroft RWV, gerealiseerde tijd 100 EM 23 uur 55 minuten. Proficiat

NIEUWE LONG DISTANCE WALKERS, SUPER LONG DISTANCE WALKERS EN KENNEDY WALKERS

Long Distance Walker werden:

021 Rolf Craanen	Amersfoort
022 Jo Leijtens	Drunen
023 Rob Gordijn	Delft
024 Ronald van Meensel	België
Super Long Distance Walker (10x)	
004 Gerrit van Haandel	Zeeland
005 Ronald van Meensel	Belgie

Kennedy Walker Brons (5x)

J. van der Spel	-Nieuwpoort
Jan-Steven Bakker	-Wijk bij Duurstede
P. Nuijens	-Heeze
Ans en Chris Woerden	-Uithoorn
P. Willems	-Biddingshuizen
M.C. Holtslag	-Brummen
J.v.d. Goes	-Achterveld

Teunis van de Pol	-Tiel
J. Nuyens	-Apeltern
Kennedy Walker Zilver (10x)	
Wim Brooijmans OLAT	-Nijmegen
R. Stinis	-Numansdorp
P. Hopstaken	-Haarlem

SNELWANDELEN.

Een korte impressie van de interland te Ninove:

Een typisch Belgische organisatie. Vanuit Engeland geen team aanwezig; 'niets van gehoord' volgens de Belgen. Je zou denken, er bestaat toch zoiets als een telefoon of een fax of email of post of ..duiven. Verder was het de afspraak dat er een gecombineerde ploeg zou zijn van België en Nederland. Nee zeiden de Belgen, wij doen toch lekker apart, dit tegen de afspraak in. Per onderdeel stonden er derhalve twee Fransen, twee Belgen en een Nederlander aan de start.

Een typisch belgische atletiekbahn. Je had de horden moeten zien, en de baan, en de kantine etc...

De wedstrijd is voor mij niet zo goed verlopen. Kon ik twee weken terug (NK veteranen) nog gemakkelijk naar 24.13 lopen, nu werd het 24.40. Na een snelle start veel verval. De overige deelnemers presteerden beter. Zeker Dirk Bogaert en Leon Meex.

Uitslag: Heren

1. Jose Dusautoir	FRA	21.57.01
2. J.P. Bonnefoux	FRA	22.54.33
3. Dirk Bogaert	BEL	23.57.91
4. Henk Plasman	NED	24.40.64
5. Leon Meex	BEL	24.51.23

Uitslag: Dames

1. Nadine Mazuir	FRA	13.54.94
2. Dominique Alvernhe	FRA	14.23.88
3. Marleen Radder	NED	16.42.24
4. Friede de Wolf	BEL	16.56.86
5. Valerie Hoogewys	BEL	18.53.36

Bij de dames is er wel een succes te melden. Marleen Radder heeft namelijk een Nederlands record gelopen. Met 16.42.24 staat ze nu als snelste van Nederland op de lijst. Zij liep een uitstekende race en kende nauwelijks verval. De Fransen waren echter wel te sterk voor Marleen, zodat ze als derde over de streep kwam.

Ook Friede de Wolf liep een uitstekende race en eindigde in 16.56

Verder werd er ook op de 4000 meter een nieuw Nederlands record gevestigd met 43.99.

De wedstrijd werd (uiteraard) gewonnen door de Fransen, de Belgen waren (ook weer uiteraard, twee deelnemers!!) tweede en voor Nederland slechts de derde plek. Ondanks de perikelen rondom de organisatie, de gesteldheid van de accommodatie en mijn mindere presteren toch een leuke dag gehad. Dit is te danken aan het feit dat we met een leuke groep op reis waren.

Henk Plasman

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km*

Clubreizen

***Attentie: Delnemerskosten zijn met ingang van het nieuwe verenigingsjaar (1 oktober) verhoogd.**

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:

gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld: leden: niet leden:

Dagtocht f35.- (f37.50) f 40.- (f42.50)

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalin-

gen en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en -tijden:

(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)

Den Bosch NS 7.05 uur

Eindhoven NS Fuutlaan 7.25 uur

Weert NS 8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Francs. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert ☎0495-450325

CLUBREIS MANHAY – HOUFFALIZE

Op 24 juni maakten wij een clubreis van Manhay naar Houffalize. Omdat door omstandigheden de 2 bussen niet helemaal vol geboekt waren, moesten op het laatste moment nog wat 'liefhebbers' gezocht worden.

In Weert en omstreken hoeft Theo het woord clubreis en Ardennen maar te laten vallen en hij zit binnen een uurtje vol. Gelukkig was er ook nog een plaatsje voor onze redacteur Peter, zodat die ook weer eens kon proeven van zijn eens zo vertrouwde uitstapjes. In de voormiddag viel het weer niet mee en het was niet duidelijk of je van buien of regen moest spreken. Maar niet getreurd, we liepen veel onder bomen en de heuveltjes gingen lekker. Na afloop werd nog lekker nagepraat in een van die gezellige tenten te Houffalize.

Op 30 september gaan we de **omgeving van Huy** verkennen en veertien dagen later volgt het aansluitende stuk over de **GR-AE** van Harze naar Manhay. **AvA**

SFEERVOLLE, VERRASSENDE KEMPISCHE WANDELDAGEN

Door: Theo Tromp

De zeventiende editie van de Kempische Wandel Dagen ligt weer achter ons. Ongetwijfeld zal de redactie andere verslagen van deze Kempische Wandeldagen ontvangen.

Maar omdat het toch ook een beetje mijn geesteskindje blijft wil ik toch enkele woorden hierover op papier zetten. In 1984 begonnen met 247 deelnemers op de driedaagse. Op verzoek van het VVV-Kempenland werd in 1983 over een Vierdaagse in de Kempen gesproken naast onze tweedaagse Sportweekendwandeltochten in Sint-Oedenrode.

Bij het opstarten van dit evenement waren onze twee grote wandelbonden geheel niet gelukkig met dit feit. Op hoog (bonds)niveau werd geprobeerd deze dagen te verrijdelen, zij zonden Wim van de Laaken (secretaris KNBLO) en Bart Verschuur (voorzitter NWB). Uiteindelijk kon men zich verenigen met de naam Kempische Wandeldagen i.p.v. Vierdaagse van de Kempen en met afstanden van maximaal 35 km i.p.v. 40 en 50 kilometer.

Als men nu bedenkt dat er verschillende Vierdaagse gehouden worden naast die van Apeldoorn en Nijmegen is dit haast niet te begrijpen.

Maar nu de Kempische van 2000. Zelf had ik het genoeg om deze dagen zelf mee te wandelen en bleef mijn inzet beperkt tot chauffeur van Lies van de Kerkhof en de organisatie van de ballonvaart. Natuurlijk onderhoud je tijdens de tocht een beetje de onderlinge contacten met de verschillende leden en andere wandelaars. Maar het belangrijkste was wel het zelf genieten van de prachtige parkoersen en de onderlinge sfeer onderweg.

Zonder mijn wandelvriend Jan van de Ven te kort te willen doen, zag men een verfrissende hand in de parkoersen.

Geheel nieuwe trajecten kregen we voorgeschoteld. Schitterende nieuwe wegeltjes, zoals onze Zuiderburen deze voetsporen noemen, waren gevonden.

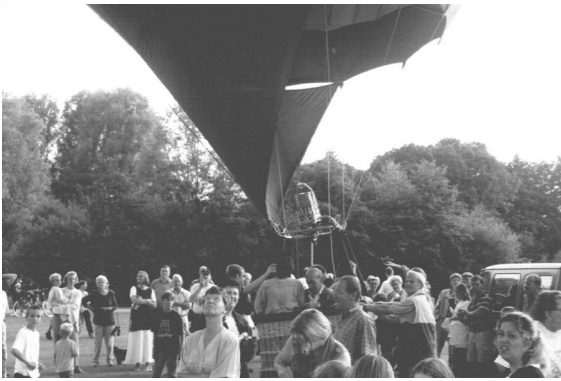

vertrouwde gezichten te zien op het inschrijfbureau en posten. Leden, die vol enthousiasme zich een keer inzetten voor hun/onze vereniging. Ook in de kantine van de sporthal was het netjes voor elkaar, we konden er nu maaltijden bestellen. Al was de gedachten om tot 02.00 uur open te blijven met de bar wat te ambitieus.

De tweede dag op pad, weer werd even samen met Elly een kopje gedronken voor we onze startstempel haalde. Vandaag ging het richting Heeze ook nu weer was het verrassend hoe de parkoersbouwers steeds weer nieuwe paden wisten te vinden. Bij de verzorgingspost bleef ik nog even buurten met bekenden, daarna ging het even fout. Ik nam de splitsing van de 25 kilometer i.p.v. de 35 kilometer en mijn vraag of ik goed zat werd niet begrepen. Hoe ik ook liep ik haalde Elly niet meer in, even later bleek dat dat ook moeilijk zou gaan want ik zat verkeerd. Teruggaan had geen nut dus maar door naar Heeze. Na een telefoontje dat hij ook weer de Vierdaagse Nijmegen had gelopen zagen we voor het eerst sinds jaren weer Wim Coolen uit Mierlo. Een vertrouwd gezicht uit de tachtiger jaren, maar door longproblemen uit de running geraakt, maar weer geheel terug van weggeweest. Vanuit Heeze ben ik even teruggewandeld tot de plaats waar de 35 en 25 kilometer bijeen kwamen. Het leuke is dat je dan vele gezichten ziet. Met Piet Knoester, ditmaal zonder zijn Elly die ziek was, teruggewandeld naar Heeze. Hier was Conny ook gearriveerd. Zelf ben ik daarna spoedig aan het laatste traject begonnen om tijdig terug te zijn. Rond half vijf was het bijeen komen van de ballonvaarders gepland. Gezamenlijk werd een drankje gedronken en kon ik even in een meeting mededelen wat er stond te gebeuren. Rond vijf

uur begonnen we met de barbecue en hadden we even een kleine voorkeurspositie om als eerste aan te mogen sluiten. Op het terras werd door Peter Ruyters voor de muziek gezorgd. Om half zeven werd het al druk bij het opstijgveld, want vanuit geheel Geldrop kwamen belangstellenden. Ik was dan ook blij dat om even voor zeven uur de eerste bus van 'Red Ballon' het terrein opreed, die een kleine tien minuten later gevolgd werd door twee auto's van 'Palte-ballon', waarmee het aantal ballonnen op drie kwam.

Het korfbalveld was ondertussen vol gestroomd met toeschouwers. De deelnemers aan de ballonvaart werden ingedeeld en de 'mouwen' werden opgestroopt want er 'moest' meegeholpen worden aan de voorbereidingen. Wat zijn dat lappen stof als zo'n ballon uit de hoes gaat. Met een luchturbine worden de ballonnen eerst gevuld met koude lucht. Er ontstaat dan een enorme hal. Een machtig gezicht om drie van deze grote ballon naast elkaar op geblazen zien worden. Dan gaan de branders aan en na een paar warmte stoten rijst de ballon omhoog en komt boven de mand te hangen. Hoogste tijd om ook een plaatsje in de ballon op te zoeken. Heel statig en rustig verheffen de drie ballonnen zich van de grond en zonder het direct te merken gaan we naar grote hoogte. We gaan recht over Geldrop en precies over het terras van de chinees 'Jade' waar een aantal medewerkers, zoals gebruikelijk is tijdens de Kempische, zaten te chinezen. Over Heeze en tussen Leende en Sterksel passeerden we Maarheeze. Wat liggen hier een aantal villa's in de bossen met zwembaden en we werden uitgenodigd daar maar een pilsje of koffie te komen drinken. Zou dat ook gelden als we wandelende langs zouden komen? Heel netjes werd er in een weiland geland op het grondgebied van Budel, en na contact met de volgers bleek dat de boer het geen probleem vond en mocht de landing doorgezet worden. Ook de andere ballon kwam in hetzelfde weiland terecht. Dus de boer kreeg twee flessen van wat sterks. Hij was wel content met de landing en wilde wel even een glaasje champagne meedrinken. De boerin was iets minder in haar schik, maar misschien kwam dat ook wel omdat zij dacht: nu heb ik zo meteen een dronken boer in bed. Na de plechtigheden van het verhaal van het ontstaan van de ballonvaart het onsteken van gras op het hoofd en de afblussen met champagne het uitreiken van de certificaten werd koers gezet terug naar Geldrop. Hier sloten we met zijn dertien af met een drankje en genoten we in volle teugen na van deze fantastische ervaring. Op dit moment hebben zich al zes mensen gemeld om, als er volgend jaar weer een dergelijke vlucht georganiseerd wordt, ook mee te varen. We zullen dit moeten overleggen met het comité.

De laatste dag ik heb me verslapen en gelukkig hoefde Lies er pas om half twaalf te zijn. Gekozen werd voor de 25 kilometer, opdat ik dan wat tijd heb om te buurten. Op het terras voor de Sporthal ontmoette ik Wim van der Laaken - in 1984, als secretaris van de KNBLO een tegenstander, maar nu een medewandelaar -. Op de Vierdaagse van Nijmegen liepen we vroeger vaak als eersten op op de 40 kilometer, ik dan wel op de 50 kilometer maar tot de eerste OLAT-post ging het in hoog tempo. Nog een persoon op het terras was René Gerhardt de Penningmeester van de KNBLO - en één van het driemanschap van de Nijmeegse Vierdaagse - die ook eens de sfeer van deze Kempische Wandeldagen wilde proeven. Deze 'VIP's' werden vergezeld door Lies Wesseling, die met hen op pad ging.

Zeer verrassend vond ik dat we noordelijk van de autoweg naar Lierop wandelden. Schitterend, in Lierop was de stempelpost bij zaal 'van Dongen', maar zoals gebruikelijk kozen vele wandelaars voor het terras op de hoek waar het goed toeven was. De laatste 10 kilometer wandelde ik met diverse wandelaars een stuk op en kon ik nog enkele mooie kiekjes maken. Zo van de familie Sanders uit Den Haag, die met het gezin drie dagen kwam genieten van deze dagen in een tentje op het veld. Een aantal van deze foto's zullen op het internet geplaatst worden op onze site van het 'Wereld Wijd Wandelnet' www.wandel-olat.org In de sporthal terug bleek ook het Staatsbosbeheer zeer enthousiast over de aangeboden mogelijkheid om met een stand in de sporthal aanwezig te mogen zijn.

Op het startbureau een glunderende Joop, Tineke, Ad, Jos, Hein, Martin, Jacques en Marinus, ze hadden het voor elkaar natuurlijk met de hulp van de vele actieve OLAT-leden. Bedankt iedereen, die zich heeft ingezet, maar ook iedereen, die in het land deze dagen door enthousiaste verhalen gepromoot heeft.

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen op dinsdag

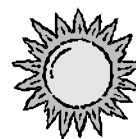
De gekozen routes zijn weliswaar beschreven, maar ook wel eens gedeeltelijk geïmproviseerd omdat we 'n ommetje voor een bezienswaardigheid of cafeetje niet schuwen...Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak met leeftocht voor onderweg

is een onveranderde voorwaarde, maar ook moeten wij helaas een beperking opleggen: gezien de aard van de gekozen parkoersen is het zeer wenselijk dat u geen hond meeneemt op deze dinsdag wandeltochten.

Ruim 300 km wandelplezier in veel geliefde natuurgebieden bieden wij u hierbij graag aan.

Zomerprogramma 2000

<u>Datum</u>	<u>Wandeling</u>	<u>Startpunt</u>	
6 september	Woekensroute	Oirschot,	bij de kerk op de Markt
19 september	Beemdenroute	Vessem,	Café 'De Gouden Leeuw'
3 oktober	Weert	Weert, 'Weerterbergen',	via A2 afslag Weert-noord /Stramproy
17 oktober	Goorroute	Veldhoven,	R.K. Kerk, Dorpsstraat

Voor meer informatie: Jos
Truus

☎ 0495-535848
☎ 040-2110413

Wandelvaria

VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN 2000:

VOOR EEN APPEL EN EEN EI DOE JE HET!

DOOR: PETER VAN DE VEN

Eigenlijk had ik hier in 2001 over willen schrijven (de eerste twee keren waren 1983 en 1992, dus het logische gevolg is ...?), maar net zoals het magische jaar 2000 de aanleiding voor veel nieuwelingen was om het eens te proberen, zo dacht ik, dat ik in dit jaar een verslag over dit evenement wel moest schrijven.

In 1983 en 1992 veel lof over Henk van de Rijdt en zijn vrouw Trudy en hun team van de Ganzenheuvel. Dit jaar was mijn binding met het congrescentrum iets minder, omdat ik nu eerste klas slaap bij mijn zus: een etage in de Betouwestraat helemaal voor mij alleen! Ook een oplossing voor die "watjes" van drie jaar geleden die zich stoorden aan mijn gesnurk, maar ik neem aan dat er in mijn plaats "waardige" opvolgers gekomen zijn!

Mijn eerste consumptie gebruikte ik niet op het terrein van De Vereniging, maar aan de Waalkade: ik had Marlies (mijn zus) wakker gemaakt om 12.12 uur en om dat goed te maken daar maar koffie genomen. Natuurlijk was het weer beredruk bij de aanmelding, maar de OLAT-vlag is een mooi trefpunt voor leden. Het blijft, sinds daar dat bankgebouw is neergezet, een te klein terrein voor meer dan 10.000 wandelaars, maar je maakt er maar het beste van onder elkaar!

Ook in de binnenstad naar het stamcafé om weer veel bekenden te ontmoeten. Dat deze gelegenheid in vijf jaar tijd twee maal van naam is veranderd kan gebeuren, maar het is een schandalige zaak dat de drankjes in plastic bekertjes zaten en dat het bedienend personeel bij een uitzendbureau ingehuurd was. Dus de dagen daarop maar verkast naar de overburen, waar we de volgende dag ook nog een fraai T-shirt cadeau kregen (nee, ik ga geen namen noemen!).

De eerste avond het goede voornemen om enigszins op tijd naar bed te gaan, maar ik wilde ons kersverse lid Trudy Taal (voor het eerst in de Ganzenheuvel) iets meer van de binnenstad laten zien, dus...

Elst en omstreken.

De eerste dag besefte ik 200 meter na de controle dat ik mijn paraplu vergeten was, en nu ben ik zelf het "watje": ik had geen zin om 'hem' alsnog te halen, dus ik liep door. Achteraf een juiste beslissing, want ondanks veel bewolking is er nauwelijks iets gevallen. Vijftig minuten voor mij was de allereerste knip van 2000 vergeven aan een wandelaarster. Een wandelaar die hiervoor al vanaf vijf voor een aan de start stond had eigenlijk de eerste rechten, maar de controleur wilde galant zijn... Wim (van den Wittenboer), als jij deze eer in 2001 wilt verwerven, kijk dan uit voor personen van het andere geslacht!

De eerste twaalf kilometer (Lent-Bemmel) waren hetzelfde als altijd, maar toen kwam de eerste grote verandering, waardoor we voor het eerst sedert jaren Huissen weer bezochten.

Ook liepen we nu langere tijd over de Rijndijk, met uitzicht op Arnhem. Via de popmuzikantenbuurt (Elvis, Buddy, John, Bob, Brian?) kwamen we weer terug op de 40 km-route. Net op dat punt stonden drie ezels in de wei met zoveel vierkante meter ruimte, wij moesten er met 400 man slechts '100' delen, dus wie is nu de grootste??... Meteen na de "Anschluss" een begrafenisstoet: een E.H.B.O.-post nam een kwart van de weg in beslag, zij zouden toch beter moeten weten! Ook hadden we nu een veel beter uitzicht op de recreatieplas vlak bij Elst. Toen ik bij

café "De Klomp" met Frans Ermen een praatje maakte, had ik het idee dat we al acht kilometer meer gelopen hadden dan onze 40 km-collega's. Daarom in Elst een langere rust geno-

men, vanuit het besef dat we 's-middags een veel kortere lus zouden krijgen, waarbij we nauwelijks in de bebouwde kom van Herveld zouden

komen. MIS POES: die lus was ook weer zes kilometer! Vreemd genoeg de volgende dag niets in de locale pers gelezen dat we te veel zijn "verwend",

OLAT verzorging en Alverna

Tweede dag: De dag van Wijchen. Hier had ik acht jaar geleden weinig over te melden, alleen iets van een slaapwandeling tussen Lienden en Hernen. Dat stuk belopen we al lang niet meer, er is wel een taai stuk tussen Niftrik en Wijchen, maar mijn ogen bleven open: toch op tijd naar bed gegaan??

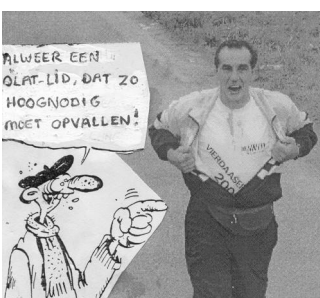
In het café van Balgoij nog een vuilniszak "gekocht" tegen mogelijke regen, ik doneerde f 0,75!

Vandaag ook de OLAT-post voor Alverna bezocht: niets dan complimenten hoe die vrijwilligers alle drukte weten op te vangen. In Wijchen naar ons stamcafé "'t Witte Peerd". Toen een desillusie: het bestond niet meer! Met Arie Evegroen toen maar 150 meter teruggelopen naar de markt

16 uur 59 minuten en 13 seconden, en veel vrienden en bekenden

De derde dag: Voor de tweede keer weer plm. anderhalf uur in zuidelijke richting gelopen, voordat we de stad konden verlaten, waarbij het universiteitsterrein met de hoge toren een vooraanstaande plek inneemt. Net voor Malden heb ik dan een leuk tuinterras, waar ze iets hebben dat zowat nergens anders te koop is: beschuit met aardbeien en slagroom. Voorwaarde is wel: goed weer, maar de laatste dagen zouden we de zon veel vaker zien.

De grote kraan in Malden had zeker

iets te wijd open gestaan en de digitale thermometer bescha digd: die

werkte namelijk niet.

Na Mook de zoveelste verandering van deze week: een omweg naar

Er valt weinig natuur te ontdekken

Vierde dag: Jammer, over dertien uur zal het er voor mij weer opzitten. Vandaag geen veranderingen, wij hadden er al genoeg gehad! Eerste vermeldenswaardige feit in Overasselt, plm. 800 meter voordat de veertig en de

maar voor mij is het een vaststaand feit!

De dijk tussen Oosterhout en Lent wordt dit jaar opgehoogd, toch fijn dat

van Wijchen en daar iets anders gevonden. Toen we drie kwartier later voor de derde keer de tribune met prominenten passeerden een zeer aangename verrassing: de burgemeester hing zijn ambtsketen weer om en of freerde ons een appel en een ei.

Daarna nog even bij de bus van iemand die in Nederland (en bij OLAT) steeds vaker zijn gezicht laat zien: "Jan de Noor" en bij enkele charmante dames van het Nederlandse leger (marine?).

Doordat we niet meer via kinderdorp "Neerbosch" en de brug over het Maas-Waal-kanaal Nijmegen

de KNBLO het voor elkaar gekregen heeft dat we hier mochten lopen, anders had je hier ook nog een bonuskilometer gekregen!

binnenliepen, was er nog even een ongezellig industrieterrein vlak bij de

Waal, maar daarna konden liefhebbers zich nog een kwartier lang laten bejubelen in de oude binnenstad.

Middelaar, zodat we de veerpont naar Cuijk passeerden. Deze 'omweg' was maar erg kort, maximaal twee kilometer. In Plasmolen vroeg ik me af of die man met die leren broek en fleurige blouse, en getooid met een soortement van WO-I-helm nu een wandelaar was, die op wou vallen, of zo maar een toerist. Geen van beiden, die zwarte helm moest een vetkuif voorstellen, en hij was dus Elvis Presley.

Aan de lus tussen Milsbeek en het pannekoekenhuis voor de eerste klim heb ik altijd een rothekel gehad en zelfs nu hij 1500 meter was ingekort, vond ik 'm nog veel te lang en te doods.

Net voor Breedeweg weer twee opvallende figuren: halfnaakt. Dat is dus tegen het Vierdaagse-regelement. Veel vrouwen langs de kant en op het parcours konden er waardering voor opbrengen, vooral voor die ene, die nog atletisch was gebouwd, maar ik zei tegen Arie: "Gauw inhalen, wij verdienen een beter uitzicht!"

In Groesbeek een gezellig praatje gemaakt met Bep Emmelot, heeft

Nijmegen plm. 40x gelopen en is de laatste tien jaar een zeer fanatiek toeschouwster. Op de Zevenheuvelenweg weer een andere vrouw, Brechtje Goudmond, ja, je komt de een na de ander tegen! Zij "versierde" een hoestdrankje voor mij, dat het bij nader inzien whiskey was, dat zou me een zorg wezen.

En in Berg en Dal weer contact met Piet Elberse, die kom ik alleen hier tegen, een vriendschap die ooit begonnen is bij de tweedaagse van Diekirch (1988?) en die dan hier bevestigd wordt. Het was overigens een uur voordat ik in die plaats aankwam, het was er erg onveilig, want de politie schoot (met watermitraileurs)!

Door dit alles weer in tijdnood in het laatste uur, ik stiefelde een man of honderd voorbij en was om 16.59 uur en 13 seconden bij mijn startbureau.

Achteraf bleek men tot half zes te zijn doorgedaan, vanwege de niet aflatende stroom binnenkomende wandelaars.

vijftig kilometer splitsten, een ontmoeting met OLAT-lid Wim Coolen. Deze was plm. tien jaar uit de running geweest, en was in de tachtiger jaren een fanatieke deelnemer aan de clubreizen. Toen we op het vijftig kilome-

terlusje zaten, weer een "long and winding road", hooguit een wandelaar per twintig meter. Een wandelaar gepasseerd met een knalrode kop en een tempo van hooguit viereneenhalve kilometer per uur. Verderop hoorde ik

dat hij liep om een weddenschap: het halen van de finish zou hem 4000 gulden opleveren. Ja, in deze moderne tijd, waarin materieel bezit een grote rol speelt, krijg je dit soort excessen!

In Grave bij de "verkeerde" vistent een lekkerbekje genomen, het smaakte toch! Nu was mijn doelstelling om zo snel mogelijk weer op het 40 km-parcours te komen (Beers). De drukte op de weg begon weer toe te nemen.

In Beers zag ik twee "anonieme" jubilarissen, die voor de veertigste keer liepen: Frans Staal en Ed. Er is ook een "publieke" wandelaar, Frits, die het liet weten via zijn T-shirt. Net voor en na Vianen heeft de bekende prestatiewandelaar Herman uit Elst nog met me gelopen. Theo Tromp vond dat hij tot Nijmegen wel op mij mocht "passen", ik vond echter dat ik iemand die acht kilometer per uur loopt niet langer dan 1000 seconden mijn tempo kon opdringen!

In Cuijk hing de RDOTT-vlag uit, en daar werd ik door de secretaresse van die club hartstochtelijk ingehaald.

Vorbij de pontonbrug over de Maas liep ik weer tegen "OLAT-coryfeen" op: Ger Reneerkens, Ad Mollen, Theo Gijzen en Jan Bruel. Met hen liep ik, ondanks hun hogere tempo, toch nog een kilometer of zes mee, tot aan de Chinees in Malden. Een verkeerd terras, want de consumpties waren te duur, en de zon zorgde ervoor, dat je een ei op je hoofd kon bakken! Dus maar gauw een petje opgezet. Ik vraag me af hoe die Teletubbies die laatste twee dagen

doorgekomen zijn, in hun badstof pakken. Theo 'met het hoedje' liep op die laatste dag in zijn normale wandelkleding, de dagen daarvoor dacht ik dat hij in een prachtige Peruaanse poncho liep.

Theo, waarom moest je mij nu in godsnaam vertellen, dat dat Opoe's tafelkleedje was??

Sorry lezer, dat ik U doodgooi met namen van personen, maar op die laatste vijftien kilometer naar de St. Annastraat over die verkeersweg is weinig natuur te ontdekken!

In mijn "laatste" uur nog drie vermeldenswaardige feiten:

- Hardy Matson, de beroemdste wandelende Deen in Nederland. Een paar jaar geleden nog met ontbloot bovenlijf, had zich nu gebeterd: hij was "slechts" blootvoets, en kreeg veel applaus.

- Een aantal studenten of verpleegkundigen van het Universiteitsziekenhuis met een dienblad bier: heel attent, want op dat laatste stuk ga je echt niet meer uittreden voor horeca, of het moet wel heel erg met je gesteld zijn.

- Mijn overburen, blijven al een jaar of zeven op de tribunes tot zes uur op mij wachten. Volgend jaar ga ik deze "fans" uit Veldhoven daarvoor belonen!

Finish

De Vereniging: de mevrouw van het startbureau feliciteerde me voor de zoveelste keer met mijn prestatie. Maar het is al zo vaak gezegd en geschreven: door de sfeer die er onderling tussen de wandelaars en vanaf de kant is, wordt je zowat naar de finish gedragen!

DEELNEMERS VIERDAAGSE NIJMEGEN 2000

Frans Mostert	39	Henk Frijters	20	Johan v.d. Hoogenhoff	14	Jan Bruel	11
Piet Selten	38	Toos de Rooij	20	Jo v.d Akker	14	Petra de Rooij	11
Connie Raijmakers	38	Klaas Bakker	19	Frances Rouppe v.d. Voort	13	Hanny Klumpkens	11
Martin Goossens	37	Ad van Asten	18	Frans Ermen	13	Rieky Jacobs	11
Riek Fiers	35	Albert van Heijningen	18	Henk Treur	13	Anton Asveld	11
Huub Raijmakers	32	Wim Kennis	18	Jac Duizer	13	Hennie v.d Haring	11
Constant Dedel	30	Wim Peters	18	Louis Vernie	13	Jack van Dongen	10
Theo Tromp	29	Hans Bontekoe	17	Piet van de Laar	13	Jan Soeters	10
Jan van de Zanden	28	Marianne Janze	17	Wilma Timmermans	13	Ton van Dijk	10
Jaap Rottier	28	Leo Kok	17	Joop Krul	13	Piet Royakkers	10
Henny van Megen	27	Jan Kvaestad	17	Trudy Taal	13	Jan Neggers	10
Toos v.d. Boom	26	Cees Punselie	16	Rien van Rijt	13	Ria Neggers	9
Peter Otten	26	Maria van Stratum	16	Dick Verhagen	12	Truus Mathijssen	9
Bert Timmermans	25	Willy Timmermans	16	Wim Bakker	12	Arie Evegroen	9
Jan van Hogeloon	25	Wim Brooijmans	16	Niels Martens	12	Coby Cissen	9
Ben Duin	24	Cees Mol	15	Lies Wesseling	12	Ronald Menting	9
Frits Duijnhoven	24	Jans van Griethuizen	15	Servee Derks	12	Ad Mollen	9
Gerrit Legierse	24	Frans Smits	15	Tonny van Neerven	12	Piet Huyberts	9
Ton Schenkelaars	23	Jac van Steen	15	Wim Lubberding	12	Tiny Bakker-Schokker	9
Peter van de Ven	23	Maria v Sleuwen	15	Cees Marijnissen	12	Ton van de Heuvel	9
Piet de Ruijter	23	Piet van Steen	15	Piet Knoester	12	Wim Gevers	9
Wim v.d. Wittenboer	23	Theo Gijzen	15	Annie Beekmans	11	Theo Klanke	9
Jeanette van Boerdonk	22	Henk Visser	15	Anton Leijgraaf	11	Wim Coolen	9
Sjef v.d. Berg	22	Caroline Dinnissen-Vernie	14	Ben Schellekens	11	Henk Peters	8
Ad Verbakel	21	Piet Mathijssen	14	Toos Snoeijen	11	Hannie v. Uppelschoten	8

Franny de Weeger	8	Ben Smeenk	5	Lenie Teckelenburg	3	Jan van Berkel	2
Sjef van Gestel	8	Marco Timmermans	5	Nellie Leijssen	3	Nellie van der Hofstad	2
Theo Klanke	8	Nelly Leijgraaf-Mols	5	Wil van der Meer	3	Piet Boudewijns	2
Harrie Rijkers	7	Huub Dingen	5	Riet Kelders	3	Hugo Prinsen	2
Harrie Stijnen	6	Babs Goossens	4	Andre Loos	3	Vincent van Boerdonk	1
Ria Hageman	6	Ed Nieuwendijk	4	Jose Schimmel	3	Harrie Rooijmans	1
Jan Philipsen	6	Rob Keetlaer	4	Maria van Hoek-Kuijpers	3	Johan van Oorschoot	1
Nel Schellekens	6	Vandy v Heijningen	4	W. Tecklenburg	2	Toos van Oorschoot	1
Tini Blanken	6	Paul Canters	4	Corrie van Eeten	2	Sanders Frijters	1
Jaap Blanken	6	Ria Rutten	3	Guus Hehenkamp	2		
Erik van de Veer	5	Marleen van Otterdijk	3	Andre Loos	2		
Gerard Strik	5	Gertie Broers	3	Francien van Berkel	2		

VIERDAAGSE FLITSEN

SANDER EN BABS 'KANJERS'

Tijdens de afgelopen Vierdaagse nam ons 11 jarige OLAT-lid Sander Frijters deel aan de Vierdaagse in Nijmegen en wel op de afstand van 40 kilometer.

Dagelijks legde hij zonder problemen zijn keuzeafstand af en liet zich

's avonds als een professional door onze erkende sportmasseur Mart masseren op de Ganzenheuvel.

Mogelijk een aankomend talent?

Nog iemand die de aandacht trok was Babs Goossens uit Dommelen - de

dochter van Martin - liep haar Vierdaagse uit. Sander en Babs gefeliciteerd en natuurlijk ook alle anderen.

TT

FORUM DE GANZENHEUVEL

Ook dit jaar werd er druk gebruik gemaakt van de overnachtingsgelegenheid in het ideaal gelegen congrescentrum 'Forum de Ganzenheuvel'. Maar liefst 216 personen brachten daar de nacht door op een van de 10 zalen.

Hein Lenders ving de bivakeerders 's maandagmorgens op en dezen werden dan door Theo Tromp en Ben Smeek naar een plaatsje in de sporthal gebracht.

Onder leiding van Trudy, Henk en Maarten van de Rijt zorgde het personeel dagelijks voor voortreffelijk geserveerde maaltijden en heerste er steeds een gezellige sfeer in (aan) de bar.

TT

VIERDAAGSE VERZORGINGSTEAM

Mogelijk dit jaar iets onderbezet. Vooral op post twee deden ze toch goede zaken en was de sfeer onderling zeer goed. Er moest hard gewerkt worden, maar aan hun gezichten kon

je aflezen dat het gezellig teamwork was. Spontaan boden nog enkele uitvallers zich aan om mee te helpen. Het probleem daarbij is vaak het vervoer. De leiding had dit jaar Esther van de

Velden, die het voortreffelijk deed. Evenals natuurlijk de vele andere verzorgers (sters), iedereen met grote inzet.

TT

TWEE WAAR GEBEURDE VERHALEN VOOR EN TIJDENS DE VIERDAAGSE:

1^e verhaal

Onze wandelvriend Arnold van de Graaf uit Den Bosch spoedde zich op 15 juli 2000 naar Nijmegen om op zondagmorgen de 4-Daagse kerkdienst in de St. Steven mee te vieren. Hij had toestemming om in 'De Ganzenheuvel' - gelegen aan de voet van de St. Steven - te overnachten. Hij kreeg de beheerderskamer,- kort bij de hoofdingang - ter beschikking. Niets vermoedend van wat er enige uren later zou gaan gebeuren, begaf hij zich al vroeg te rusten. Een van onze Noorse vrienden - die daar ook aanwezig waren - was door bepaalde omstandigheden aan het dolen geraakt en kwam zodoende op een plaats waardoor het ALARM af ging. Ondertussen sliep

Arnold rustig door, totdat twee politieagenten - vergezeld van een hond, en schijnend met zaklantaarns - Arnold uit zijn slaap wekten en informeerden naar zijn aanwezigheid daar. Arnold gaf te kennen dat hij niets verkeerd had gedaan en dat hij daar mocht zijn. Hij was immers gekomen om de Vierdaagse te lopen. Aanvankelijk geloofden de agenten hem niet, maar na enige tijd ging dat ongelooft over in twijfel. De gegevens van Arnold werden opgenomen, waarna hij rustig verder kon slapen. Nou ja, slapen....?

Zondagmiddag arriveerde Hein - onze penningmeester -, die daar op maandag al vroeg moest zijn om de gasten

op te vangen. En nog later kwam ook Theo Tromp op 'De Ganzenheuvel' aan, die moest op maandag ook al vroeg aan de slag. Henk van de Rijt - de beheerder van 'De Ganzenheuvel' - had ondertussen snode plannen gesmeed. Bij Arnold zat de schrik er goed in. Daarom had Henk hem twee bodyguards toegezegd. Hij kon dus rustig gaan slapen en zich verder voorbereiden op de Vierdaagse. Later is Arnold duidelijk geworden dat de twee bodyguards niemand minder waren dan Theo en Hein. Onder hun bescherming heeft Arnold hopelijk een goede nachtrust gehad.

HL

Tweede verhaal

Op de tweede verzorgingspost tijdens de Vierdaagse van Nijmegen was onze Penningmeester - Hein Lenders - aanwezig om enige bijstand aan het team te verlenen. Het was op de derde dag, op ongeveer 10 - 12 km voor de finish. Daar lag, zoals gewoonlijk een zeil op de grond waarop de wandelaars kunnen rusten. De grote massa wandelaars was al voorbij en Hein begon met het opruimen van het afval. Hij kwam in de buurt van het zeil en zag dat daarop een jonge vrouw zat die huilde. Hein informeerde wat er aan de hand was. "Ik kan niet meer in mijn schoenen" was het antwoord. Wat nu, dacht Hein. "Welke maat heb jij?" "42-43" antwoordde ze. Hein was er zich van bewust dat onder zulke omstandigheden geen grappen gemaakt konden worden. Toch zei hij: "Ik heb maat 45 - 46" en trok ondertussen één schoen uit. "Doe die eens aan", zei Hein, hetgeen ze deed. Vervolgens werd hetzelfde gedaan met de tweede schoen. De

Een grote familie

Voor het vierde achtereenvolgende jaar ontmoetten veel OLAT-leden elkaar, tijdens de Nijmeegse Vierdaagse twee keer per wandeldag in een groot paviljoen, waar we op en top verzorgd werden. In onze blauwe out-

enigszins verraste vrouw ging recht staan en maakte een paar oefenpasjes, waarop ze zei "het gaat". Hein zei hierop: "Wat let je om de Vierdaagse uit te lopen."

In een mum van tijd was de dame nergens meer te zien.

De volgende dag werd de kraam opgezet op ongeveer 1.5 km na de pontonbrug bij Cuyk. Toen alles klaar was, om de wandelaars te ontvangen, zonderde Hein zich een moment af om het adreskaartje van de vrouw van gisteren nader te bestuderen en merkte daarbij op dat Brenda een 06- nummer had. Nu heeft Hein sinds kort ook zo'n ding, "Ja, met Brenda". "Hier met Hein, ik heb je gisteren mijn schoenen geleend. Hoe is het gegaan?" "Perfect, ik was op tijd binnen". "Waar ben je nu?" "Ik wandel weer". "Welke schoenen heb je aan?" "Die van jou". Er werd een afspraak gemaakt hoe de terugruil kon worden geregeld. De schoenen van Brenda konden portvrij

fit waren we ook onderweg voor elkaar herkenbaar. Het doet ons goed, dat een groot concern zich inspant om haar werknemers en oud-werknemers met familie en kennissen het lopen van de Vierdaagse tot een familiefeest te

worden teruggestuurd. Maar die van Hein, hoe moest dat nu. Hein zag Brenda's vragende blik door de telefoon; Hein zijn schoenen waren oud en versleten. Er zaten zelfs al gaten in ter grootte van een kwartje. Hein gaf Brenda een drietal mogelijkheden door:

1. Je gooit ze thuis in de vuilnisbak
2. Je stuurt ze op en dan doe ik ze zelf in de vuilnisbak, of
3. Je bewaart ze en je loopt het volgend jaar weer op die schoenen de Vierdaagse.

We zullen wel nooit te weten komen, welke mogelijkheid Brenda benut heeft, of zal benutten.

Hein heeft wel een bedankje gehad, waarbij vermeld werd: "Bedankt voor het lenen van jouw oude, versleten schoenen. Ze zijn voor mij goud waard geweest."

HL

kunnen maken. Op elk trefpunt was het steeds bijzonder aangenaam toen. Graag dan ook een dankjewel onder het motto '**Let's make things better**'.

AvA

Apeldoornse vierdaagse 2000

47e Internationale Vierdaagse Wandeltochten te Apeldoorn, Holland van 11 - 14 juli 2000, georganiseerd door de Nederlandse Wandelsport Bond

1e wandeldag

Op dinsdag 11 juli 2000 startten we om half zeven. Die starttijd gold alleen voor de wandelaars die het 40 of 50 km parkoers liepen. En daar hoorden wij bij. Ik liep de 50 km en Coos liep de 40 km. Gebruikelijk bij deze 4-daagse is, dat we eerst de parkoersbeschrijving van de kortste afstand volgen, het 20 km parkoers, en daarna steeds overspringend naar de 10 km langere parkoersbeschrijving tot de 50 km aan toe. Over bekende wegen van voorgaande jaren liepen we eerst door de binnenstad van Apeldoorn naar het station. Daar staken we de Laan van de Mensenrechten over en liepen verder door buitenwijken de bebouwde kom uit. Daarbij kwamen we door een paar parken, onder andere het Zuiderpark. Uitgekomen bij de eerste spreng - met

de naam Zwanenspreng - volgden we deze. Een spreng is een gegraven beekje. We staken de Oude Beekbergerweg over en volgden hier een smal pad tussen sprengen door. We vervolgden ons pad door een bosgebied achter een ziekenhuis. Hier was het goed oppassen geblazen met een aantal hele smalle paadjes. Omdat het zwaarbewolkt was, enigszins regenachtig, was het door de bladeren van de bomen vrij donker. We kwamen uit op de splitsing van de Laan van Westenenk met de Albert Schweitzerlaan. Normaal staken we hier diagonaal het kruispunt over omdat het nog vrij rustig was, maar dat deden we nu maar niet. Naast het kruispunt stond namelijk een politieauto. Opnieuw volgden we een bosparkoers en even

later werd de eerste verzorgingspost op 7,4 km bereikt aan de Zuster Meijboomlaan.

Na de verzorgingspost werden we vereeuwigd door de 4-daagse foto-graaf. Nu kwam de splitsing van de 20 km op 7,7 km. Via buurtschap Engeland liepen we naar en door Beekbergen. Na een smal pad met rododendrons voerde ons pad verder over veldwegen onder het plaatsje Lieren langs. We staken een paar maal een spoorlijn over en kwamen langs halte Immenbergweg, een treinstation van de Veluwe Stoomlocomotief Maatschappij. We passeerden een paar vakantieparken en zetten vervolgens koers naar de Vrijenbergspreng en volgden deze enige tijd aan beide zijden. Aan deze spreng liggen de be-

kende Kleine- en Grote Loenense watervallen.

Vanaf de oorsprong tot onder bij de grote waterval met 4 trappen valt het

water ruim 15 meter. Daarmee heeft de Loenense waterval het grootste verval van Nederland. De waterspreng uit 1869 ontspringt, met kristalhelder water, in de bossen van het Schalter. Daar borrelt het kristalheldere water uit de grond en vormt er geleidelijk een brede beek die onderweg wordt gevoerd door zijsprengen. De spreng is gegraven om het water van het Apeldoorns Kanaal op peil te houden. Met de schop is de watergang, die op sommige plekken een 'ravijn' heeft van ongeveer zeven meter, uitgegraven. Het diep graven was nodig omdat Rijkswaterstaat bij het Apeldoorns Kanaal op gelijke hoogte wilde uitkomen. Wie langs de spreng wandelt of fietst, beseft welk een zwaar karwei dit moet zijn geweest. Vlak voor de splitsing met het 30 km parkoers op 15,2 km haalden twee Jannen mij in. Eén van de Jannen zei: "daar heb je de andere helft". Daarmee doelden ze op het feit dat ze Coos al eerder hadden zien lopen en dat ze ons als één geheel beschouwden. Eén van de Jannen vervolgde: "jij moet hier zeker rechtsaf" (lees 30 km parkoers volgen). Daarop zei ik terug dat ik al verkeerd zat, omdat ik de 20 km liep en deze afslag al geweest was. Opnieuw volgden we leuke smalle bospaadjes. Even voordat we Loenen bereikten liepen we langs een monument voor gevallenen. In Loenen was op 19,1 km een rust in Hotel Restaurant Café Den Eikenboom. Na een kop koffie en een aantal meegebrachte boterhammen genuttigd te hebben, vervolgden we het parkoers. Toen ik goed en wel deze rust had verlaten

kwam Coos hier aan en ging op dezelfde plek als ik zitten. Dat hoorde zij van de overbuurman aan de tafel. We dwaalden verder door het Loenense

Bos naar een kleine open plek, Ternat geheten. Hier was een verzorgingspost en tevens de splitsing met het 40 km parkoers op 21,3 km. We kregen een aantal lange grintfietspaden voorgeschoteld op het 50 km parkoers. Net toen we het te lang begonnen te vinden, verlieten we deze minder interessante wegen en volgden weer leuke smalle paadjes door en langs bossen en heidevelden van de Loenermark. Het hoogtepunt van deze dag was wel de Zilvensche Heide met zijn ijkbasis. We hadden hier prachtige vergezichten. We zagen hier groene kastjes staan die gebruikt worden voor het ijken van lengtemetingen.

Hier worden lengtemetingen geijkt ten behoeve van de landmeetkunde. Dat geschiedt met behulp van lichtinterferentie (werking van lichtgolven op elkaar bij samentreffen) tot 0,05 mm nauwkeurig. De totale lengte van de ijkbasis bedraagt 576,09226 meter.

Even verderop kwamen we langs een alleraardigst vennetje. De schuine begroeide grashelling was hier verraderlijk glad. We hoorden later dat hier zeker één wandelaar was uitgegleden en zich heeft beklagd bij de organisatie. Voorbij de voormalige uitzichttoren op de Trapjesberg bereikten we een klein stuifzandgebied. Daarna kwamen we bij een bosweide voor een schaapskooi. Deze was heel mooi gelegen in de bossen. Het deed een beetje denken aan een almweide in de bergen. De bergen waren hier maar enkele tientallen meters hoog. Ditmaal liepen we echter niet over de bosweide. Wegens een dubbele uitgegeven vergunning, werd aan de andere organisator de definitieve toegang gegund. Hier werd een show opgevoerd waarbij de herdershond van de schaapsherder drie schapen tussen twee bakens liet lopen.

Loenermark en de Loenense bossen

Wie een bezoek brengt aan het boscomplex De Loenermark komt onvermijdelijk op de grote bosweide terecht. Direct wordt de aandacht getrokken

door de schaapskooi die aan de bosrand is gebouwd. Het houten gebouw is (be)/gedekt met riet en past precies in de omgeving. Men treft er schapen met lammeren aan van het oude Veluwe ras. Dankzij inspanningen van de dorpsbewoners kreeg Loenen, na een paar jaar van schapen verstoken te zijn geweest, een gezonde kudde terug. De dieren zijn het bezit van de Stichting Loenense Schaapskudde en grazen onder toezicht van een herder op de Loenense heidevelden zoals dit al eeuwen in deze streken het geval is.

Langs het hekwerk van de bosweide liepen we verder naar Ternat. Hier was weer een verzorgingspost en de samenvoeging met de 40 km op 31,7 km. De vijf stoeltjes bij de verzorgingspost waren bezet, maar op een bankje waar twee wandelaars op zaten was nog plaats. Hier hadden we een grote rust en verorberden de overige meegebrachte boterhammen. Vlak voor de grote Erebegraafplaats te Loenen hadden jongelui een pijl omgedraaid. Wij herkenden de sabotage en verkeerd gelopen wandelaars konden we terugroepen. Voornoemde begraafplaats is het Nationale Erekerkhof voor de Nederlandse slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog.

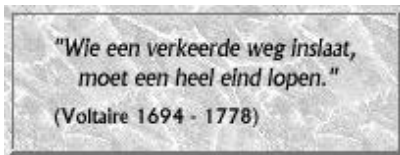
Pastoor H. J. Peters leidde in 1949 de eerste begrafenis van een oorlogsslachtoffer op de Centrale Begraafplaats der Oorlogsgraven Stichting aan de Groenendaalseweg in Loenen. De officiële opening had voordien plaatsgevonden door Prinses Wilhelmina op 18 oktober 1949. Tevens werd toen een gedenkbord aan de Oorlogsgravenstichting overgedragen waarop de namen voorkomen van de vele Engelandvaarders die voor de bevrijding van Nederland zijn gevallen. Voordien had het bord in de Oranjarahaven in Londen gehangen. De prinses opende een Ereveld waar ruim drieduizend oorlogsslachtoffers hun laatste rustplaats kregen. Dit aantal stijgt nog steeds omdat regelmatig herbegravingen plaatsvinden.

Opnieuw zetten we koers naar de Vrijenbergspreng en volgden deze nu geruime tijd. Even voor de Grote Waterval, waar alleen het 30 km parkoers langskwam, was op een parkeerplaats weer een verzorgingspost op 35,6 km. Hier was tevens de samenvoeging met het 30 km parkoers. Langs een vennetje en

heideveld Klein Zwitserland liepen we naar camping De Hertenhorst waar opnieuw een rustpost-mogelijkheid

2e wandeldag

Eén minuut na halfzeven was de start op deze tweede dag. De deur waar we normaliter het startgebouw verlieten, wilde om halfzeven niet opengaan. Daarop namen we een andere deur. Als eerste(n) liepen we naar het Oranjepark. Verderop kwamen we

langs de Koninklijke Hogere Burger School Prins Hendrik der Nederlanden, een soort VWO. Daarna bereikten we het Wilhelminapark. Parken zijn er trouwens genoeg in Apeldoorn. Vervolgens kwamen we door het Prinsenveld. Via buitenwijken kwamen we bij de dijk waarover de voormalige spoorlijn Apeldoorn-Zwolle liep. Nu was de dijk voor een groot deel geasfalteerd. Bij buurtschap Wenum liepen we langs de Wenumse watermolen. Bij een vijver staken we de Wenumsche Beek over. Nu liepen we naar buurtschap Wiesel. Hier was op een grasveld tussen twee heuveltjes een verzorgingspost op 7,6 km. Over een pad tussen weilanden door bereikten we weer de bossen. Op 9,4 km was de splitsing met de 20 km. Daarna werd de lange Niersense weg bereikt. Om deze lange weg te breken maakten we tot tweemaal toe een lus langs deze Niersense weg. Ten oosten van buurtschap Niersen volgden we flink wat paadjes door een sprengengebied. Hier was ook de splitsing met het 30 km parkoers op 17,3 km. In het bosgebied De Galgenberg kwamen we verschillende malen langs grafheuvels. Even voor buurtschap Schaveren was de splitsing van de 40 km op 21,3 km. We troffen langs de kant van ons pad

3e wandeldag

Als één van de eersten verlieten we de start. Deze dag verlieten we Apeldoorn in westelijke richting. Door buitenwijken kwamen we in de fraaie Berg en Bosch-bossen. De eerste verzorgingswagen was al op 6,2 km. Vlak hierna was op 6,4 km de splitsing met het 20 km parkoers. Na de spoorlijn Apeldoorn-Amersfoort overgestoken

was. Nu bedroeg de afgelegde afstand 39,4 km. Via buurtschap Engeland werd de laatste verzorgingswagen

verschillende malen nieuwe bordjes van het Geldersch Landschap. Hier betrof het Pollensche Veen en verderop ook Tongerense Heide. Hier beklommen we de Tepelberg.

Op 28,9 km was een officiële rustpost gepland in de kantine van camping Remboe te Wissel. De beheerder van de kantine was 's-ochtends ziek geworden, waardoor de kantine gesloten bleef. Daarop was door de organisatie hier een controlepost ingericht en konden we hier wel water drinken. Op de camping stonden stoelen, waarop ik een rust nam en mijn meegebrachte boterhammen verorberde. We dwaalden verder en kwamen langs natuurgebied Het Wisselse Veen. We troffen op een splitsing van wegen twee mannen die niet aan de 4-daagse meededen. Eén van hen zei tegen ons: "neem niet deze weg hoor, want dit is een lange weg." Toen ik zei, dat ik naar Apeldoorn liep, kon hij dat nauwelijks geloven. We kwamen langs de achterkant van restaurant Schaveren in buurtschap Schaveren. Hier hadden we in het verleden een grote rust. Nadat we weer op het 40 km parkoers waren uitgekomen op 34,4 km hadden we een rust in de kantine van de voetbalvereniging te Emst op 35,0 km. Dit was een veel gezelliger rustplaats dan het "stijve" restaurant Schaveren. Verderop stond op een paal aan een bosrand '8 grafheuvels'. En we liepen ook langs verschillende grafheuvels. Op 40,4 km was de samenkomst met het 30 km parkoers. Over veld- en boswegen dwaalden we naar Vaassen. Hier was in het Clubhuis van de Christelijke Sport Vereniging "VIOS" een grote rustpost op 43,3 km. We lieten ons een beetje verleiden met de heerlijke soep die ze hier zouden hebben. Doch de soep bleek geheel op te zijn. We moesten nu stevig doorstappen, want het was al 15.00 uur en we had-

den nog 9,6 km en één verzorgingspost te gaan. En officieel moesten we uiterlijk 17.00 uur binnen zijn. Over een pad langs een langgerekt weiland tussen bossen bereikten we dezelfde verzorgingswagen als op de heenroute. *Hoe een autoweg een voetpad werd: Voor 1940 liep de enige Noord-Zuid verbinding voor auto- en vrachtverkeer dwars door de dorpen Vaassen, Epe en Heerde. Dit werd toen al door de toenemende verkeersdrukte een bezwaar en men besloot een nieuwe weg buiten de dorpen aan te leggen. Er werd een begin gemaakt, door het uitbreken van de oorlog moest de uitvoering worden gestaakt. In de eerste jaren na de oorlog kwam van verdere uitvoering van dit plan nog niets. Later werd de verkeersintensiteit al zo groot dat deze geplande tweebaansweg te klein zou zijn. Nu is er de autosnelweg Apeldoorn-Zwolle. Het oude tracé is aangekocht door de gemeente Apeldoorn, die er een voetpad/ruiterpad langs heeft aangelegd. Zomaar een stukje uit het Maarten van Rossumpad waarover ook het parkoers van de Apeldoornse 4-daagse liep.* Op 49,2 km was nog een grote rustmogelijkheid in Café Restaurant "De Hamer". Via Paleis 't Loo, de Gedenknaald en het monument Canada-Nederland werd via een nieuw parkoers de finish bereikt op 52,9 km. Hierover deden we 10 uur en 22 minuten

(opnieuw) bereikt. Hier bedroeg de afgelegde afstand 45,6 km. De totale afstand bedroeg deze dag 52,0 km.

Paleis Het Loo, in de bossen bij Apeldoorn in het hart van Nederland, was van 1686 tot 1975 de favoriete zomerresidentie van de Nederlandse stadhouderlijke en koninklijke familie. Sinds 1984 functioneert het paleis als museum, nadat het op spectaculaire wijze samen met de tuinen in 17de-eeuwse staat werd teruggebracht.

een weg met oude bomen gekapt. Nu waren hiervoor in de plaats jonge boompjes geplant. Na de splitsing, waar tevens een verzorgingspost was op 13,1 km volgden we de lus van de 50 km. Het parkoers voerde hier door het Van der Hucht- en Ugchelsche Bosch. Heel mooi was het Napoleongat. Hier voerde het parkoers dwars

doorheen, waarbij het de helling op zeer steil was. We moesten er niet aan denken hier met regen en modder tegenop te moeten lopen. Even verder kwamen we langs een stenen bank met onder andere het opschrift 'Oranjesbond'. Hierop besloot ik mijn eerste grote rust door te brengen. Doordat ik deze ochtend minder goed had ontbeten (geen trek) had de trek zich nu eerder aangediend. Later bleek dit een goede keus te zijn geweest. Dit omdat het een half uur later begon te regenen. Weliswaar maar één bui, maar die duurde verder wel de hele dag door. We bereikten de bosrand voor de Hoog Buurlosche heide. We gingen een paar meter van het parkoers af en beklommen een heuvel met daarop de Willem Wensinkbank op 82 meter boven N.A.P. Het was weliswaar al gaan regenen, maar het zicht was wel redelijk. We zagen enige wandelaars over voornoemde heidegebied lopen. Daar zouden wij later ook in de regen lopen. Via het Gorselingskolkje werd weer een verzorgingspost bereikt, ditmaal op 23,3 km. Op de Hoog Buurlosche Heide, op weg naar Radio Kootwijk, was het afzien geblazen. Het regende veel intensiever dan voorspeld was. Ditmaal troffen we op de heide geen schaapskudde aan. Op 29,4 km was een rust in de kantine bij Radio Kootwijk. Hier troffen we nog flink wat bekenden.

4e wandeldag

Deze laatste wandeldag van de vierdaagse mochten we traditiegetrouw een half uur eerder starten en wel om 6 uur. Het begon bij de start alweer licht te regenen. In een buitenwijk van Apeldoorn kwamen we onder andere door de Methusalemweg. Over een helling door de bossen langs de A1-snelweg verlieten we het voormalige zelfstandige dorp Ugchelen. Over een pad tussen weilanden overgaand in bosgebied bereikten we een verzorgingswagen op 7,8 km. Daarna dwaalden we door de prachtige bossen. Het ging heuveltje op en heuveltje af. Dan weer eens langs een vennetje of een paadje over een heideveld. Door de regenval waren vele paadjes modderig. Soms hadden spontaan vennetjes zich op de wandelwegen gevormd. Alras kwam de eerste splitsing. Hier ging de 20 km er af op 10,1 km. Nadat we langs een aantal rustgebieden voor het edelhert waren gelopen, was de

Midden op de Veluwe staat op grondgebied van de gemeente Apeldoorn een interessant industrieel monument: het zendstation Radio Kootwijk begint in de tijd, dat het toenmalige Nederlands-Indië nog een Nederlandse kolonie was. Contacten met de kolonie liepen van 1923 via Radio Kootwijk door middel van radiogolven. De ontwikkelingen stonden echter niet stil en zo kon men vanaf 1928 een telefoonverbinding via radiogolven tot stand brengen. Daardoor kon men vanuit Nederland rechtstreeks gesprekken voeren met familie in Nederlands-Indië. Radio Kootwijk zorgde voor het doorzenden van deze gesprekken.

Daarna zetten we koers naar de "zandwoestijn" van Kootwijk. Maar eerst was er nog de samenvoeging met het 30 km parkoers op 31,8 km. In het Kootwijkerzand was nog een parkoerswijziging ten opzichte van voorgaande jaren. Daarbij voerde het pad iets meer de zandwoestijn in. Maar bij een paar bomen/struiken op een zandheuvel, waar we haaks afsloegen richting het bos, hadden we een fraai panorama over het Kootwijkerzand. Heel weinig wandelaars hebben dit stuk parkoers gelopen. Dat konden we afleiden uit de voetsporen in het zand. Door de haakse bocht in dit parkoers konden achter op komende wandelaars makkelijk afsnijden. Ze hebben hierdoor wel een mooi panorama-uitzicht

splitsing met de 30 km op 12,4 km. We kregen nu enige heel lange bospaden voor onze kiezen voordat we de grote rust in vakantieoord Lierderholt bereikten.

Hier hadden we onze eerste grote rust op 17,5 km. Na een korte rust vervolgden we ons pad. De lus van de 50 km was "slechts" 7,2 km en voerde door het bosgebied Varenna. Vreemd was het dat in dit grote bosgebied het parkoers over ongeveer 400 meter zowel heen als terug hetzelfde verliep. Veel wandelaars gingen hierdoor twijfelen of ze misschien verkeerd liepen. Het aantal deelnemers op de 50 km dat met de routebeschrijving loopt is op één hand te tellen, dus bijna iedereen loopt hier op de pijlen. Jammer is het eigenlijk dat de parkoersbeschrijving zo moeilijk te volgen is. Je moet eigenlijk een expert zijn om de parkoersbeschrijving te kunnen volgen. De parkoersbeschrijving op zich is

gemist. Wijzelf zijn echter ook niet vies van afsnijden. Toen wij in de parkoersbeschrijving lazen dat het eerste traject na de rust bij camping Kerkendel dezelfde was als er naar toe, besloten we dit stuk over te slaan omdat we hier toch niet rustten. Na deze rust op 36,1 km volgden we opnieuw een zwaar en mul zandpad. Bij Halte Assel aangekomen hadden we opnieuw een rust op 41,1 km. Door het sombere en regenachtige weer waren hier geen toeristen. Slechts een enkele 4-daagse wandelaar zat er nu. Daarna volgden we een lang stuk over een asfaltfietspad, maar wel door een heel mooi gebied. Na nog een mooi bosparkoers werd Hoog-Soeren bereikt op 44,4 km. Door de late doorkomst zagen we praktisch geen wandelaars meer. Opnieuw volgde er een mooi parkoers door de bossen en aan de bosrand met buitenwijken van Apeldoorn was de laatste verzorgingswagen op 48,3 km. Toen wij er kwamen was men bezig met opruimen. De verzorgingswagen stond op het punt om aan de auto gekoppeld te worden, maar we konden nog wel koffie krijgen. Nog voordat we de koffie was opgedronken, zagen we dat de verzorgingswagen werd weggereiden. Na 10 uur en 23 minuten lopen, arriveerden we bij de finish in schouwburg Orpheus. De afgelegde dagafstand bedroeg 52,9 km

weliswaar redelijk. Maar het is voor veel wandelaars ondoenlijk om gedurende de gehele tocht de parkoersbeschrijving te volgen. Omdat op de aangebrachte pijlen de nummering van de parkoersbeschrijving ontbreekt, is de parkoersbeschrijving bijna niet meer te volgen als je aandacht even is afgeleid. Wij rekenen onszelf trouwens wel tot de voornoemde experts. Na de lus van het 50 km parkoers kwamen we weer in vakantieoord Lierderholt uit. Hier hadden we onze tweede grote rust op 25,7 km. Hier was ook weer de samenvoeging met het 40 km parkoers. Door het Schenkenshul met zijn heideveld en het Spelderholt bereikten we op 32,5 km het Dorpshuis te Hoenderloo. Onderweg hierheen was op 30,1 km de samenvoeging met het 30 km parkoers geweest.

Na opnieuw een niet al te lange rust spoedden we ons weer verder. We

verlieten Hoenderloo langs het kerkje op de bult. Voor deze witte kerk stond een bord met de tekst 'Gratis Stempel'. De service van deze kerk in Hoenderloo was al enige jaren oud en ze waren inmiddels aan hun vierde vernieuwde stempel toegekomen. Drie oudere stempels waren ook aanwezig, zodat we 4 stempeltjes in onze wan-

delboekjes lieten plaatsen. Verder lag op de tafel nog een blaadje over de kerk en nadere informatie over Hoenderloo. Zo zijn er in Hoenderloo twee witte kerkjes. Eén hervormde- en één gereformeerde kerk. Om nu onderscheid te maken tussen de twee kerken wordt het gereformeerde kerkje het witte kerkje genoemd. Het hervormde kerkje wordt de kerk op de bult genoemd. Na nog een blik binnen in de kerk geworpen te hebben, vervolgden we ons pad. Spoedig kwamen we weer over de inmiddels vertrouwde bos- en modderpaden. Op weg naar de volgende verzorgingswagen voerde het pad weer fraai door de bossen. Na een nieuwe regenbui verwerkt te hebben brak de zon even door. Nu ontvouwde zich een fraai schouwspel. De vele regenval had beekjes gevormd op de wandelpaden. Daarbij kon je zien wat voor schurende werking water op de onderliggende grond heeft. Vlak voordat we een heideveld zouden betreden was nog een steile helling met een trap. Boven gekomen konden we de verleiding van twee bankjes makkelijk weerstaan, omdat ze beiden bezet waren. We hadden nu een fraai uitzicht over de Leesterhei. We hoorden een man tegen zijn dochttertje zeggen: 'hier moeten we even stilstaan en genieten van het mooie uitzicht'. Drie

seconden later zei het dochttertje tegen haar vader: 'Ik heb het gezien, kunnen we nu verder lopen'?

Op 40,6 km was de laatste verzorgingspost. Nu volgde verderop een fraai pad langs een spreng met glashelder stromend water. Nadat we onder de A1-snelweg waren doorgelopen, sloegen we dit keer links af.

Voorgaande jaren sloegen we hier rechts af waardoor onder ander voor de 20 km lopers nog een grote rust kon worden aangeboden. Bij de Europaweg, een 4-baans weg, stond weliswaar een politieauto, maar de politie was niet meer actief aanwezig om de wandelaars een veilige "overtocht" te geven. Een paar km voor het einde was nog een limonadepost. Hier ontladde zich een stortbui. Met een paraplu onder een grote boom met veel bladeren konden we de schade grotendeels beperken. De dagafstand bedroeg 49,1 km. Voor mij was het de 17e keer dat ik de Apeldoornse 4-daagse liep en het 50 km parkoers liep ik voor de 15e keer. Coos deed voor de 11^e keer mee.

Wetenswaardigheden over Apeldoorn en omgeving:

In 1913 werd in Apeldoorn een 'arbeidersvoetbalclub' opgericht met de naam: 'Apeldoornse Geheel Onthouders Voetbal Vereniging', AGOVV. Toen de idealen niet meer zo aanspreken, zat men met de naam in de maag. Een bestuurslid kwam op het idee een andere betekenis aan de afkorting te geven. Hij bedacht "Alleen Gestaag Oefenen Voert Verder", Desnoods met alcohol!

Bijzondere bomen - Wat zijn bijzondere bomen: Apeldoorn is een gemeente met veel bomen. De gemeente beheert, buiten de bomen in bossen, meer dan 50.000 straat- en parkbomen. Daarnaast staan veel mooie bomen in tuinen. Onder deze bomen bevinden zich heel wat bijzondere exemplaren. Op de lijst van bijzondere bomen staan 5.000 bomen vermeld.

Een boom staat op deze lijst als hij tenminste een leeftijd heeft van 50 jaar, gezond is en ruimtelijk belangrijk is, een monumentale waarde heeft of van ecologische betekenis is.

Hoe worden bijzondere bomen beschermd? De kapverordening is het belangrijkste instrument voor het behoud en de bescherming van bomen. De kapverordening verbiedt het ernstig beschadigen van bomen of het vellen zonder vergunning. Een aanvraag voor een vergunning voor het kappen van een bijzondere boom zal heel kritisch worden bekeken. Wanneer de gemeente van plan is een kapvergunning voor een bijzondere boom te geven, wordt dit voornemen gepubliceerd in de krant. Mensen die het er niet mee eens zijn kunnen bezwaar maken tegen het voornemen. Pas daarna beslist het college van burgemeester en wethouders of de vergunning wel of niet verleend zal worden. Ook met behulp van het bestemmingsplan, landschapsbeleidsplannen en de monumentenlijst beschermt Apeldoorn haar bijzondere bomen.

De zorg voor bomen: bomen zijn een kostbaar bezit en vragen daarom extra aandacht, zorg en deskundigheid. Daarom stelde de gemeente Apeldoorn een brochure samen waarin meer wordt verteld over situaties waarin het voortbestaan van bomen in gevaar wordt gebracht: verharding rond een boom, kabels en leidingen, bouwwerkzaamheden, ondeskundig snoeien en verarming van de bodem. De brochure heet 'De zorg voor bomen' en is verkrijgbaar bij het Gemeentelijk Informatie Centrum.

De gemeente Apeldoorn wordt gevormd door de plaatsen Apeldoorn, Beekbergen, Hoenderloo, Hoog Soeren, een gedeelte van Klarenbeek, Radio Kootwijk, Lieren, Loenen, Nieuw Milligen, Oosterhuizen, Uddel, Wenum en Wiesel.

Coos & Henri

OLAT DEELNEMERS VIERDAAGSE APELDOORN

Marianne Janze	31	Roel Klein	16	Jan Kvaestad	11	Harold Jansen	8
Jan van de Zanden	27	Theo Tromp	16	Frans Smits	10	Wim Lubberding	7
Frans Mostert	21	Henk Peters	16	Cees Punselie	10	Arie Evegroen	7
Wim Bakker	21	Bert Timmermans	15	Jan Bruel	10	Henk Visser	7
Martha Rodenburg	20	Ria Vredenbergt	15	Piet van Steen	10	Linda de Boer	6
Jan Rodenburg	20	Ad Koertjes	14	Piet Knoester	10	Piet Selten	5
Frans Ermen	18	Bert van Rooij	12	Pia Kersten	9	Ben Smeenk	5
Coor van Wijk	18	Gerrit de Gier	11	Jans van Griethuizen	9	Henriette Verspagen	5

Marco Timmermans	4	Jan Boomen	3	Rob Ketelaers	2	Franny van de Ree	1
Jan van Hogeloon	3	Christa Prins	3	Harrie Rooijmans	1	Piet van de Ree	1
Trees Boomen	3	Ineke Groenen-de Greef	3	Tonny van Neerven	1	Ronald Menting	1
Anton Leijgraaf	3	Toon van Wordragen	2	Piet Boudewijns	1	Wim v.d. Kerkhof	1
Jan Soetens	3	Albert v.d. Schans	2	Chris Sluijter	1	Henk Vink	?
Nelly Leijgraaf	3	Trijnie v.d. Schans	2	Marianne Post	1		

OP WEG NAAR ROME:

PELGRIM MARK VAN ROOSMALEN

Weekverslag Van Arezzo naar Assisië

Assisië, 30 graden C en gezellig druk. Uiteraard veel geestelijken. Paters van

allerlei afkomst, 'n club engelse pastoors in 't zwart met wit boordje dat vandaag open mag en 'n strohoed op het rood verbrande hoofd.

Ik heb er nu meer als 1900 km opzitten en als u het volgende bericht leest is dat al in Rome geschreven (als alles goed gaat). Aan alles komt een eind, ook aan deze prachtige, zware, dankbare en moeilijke tocht. Het omdoen van die rugzak 's-morgens en het verder trekken en je hoeft alleen maar om je heen te kijken en te groeten die je tegenkomt.

Van Massamartana naar Rome

Het valt mij op dat, als je een grote stad nadert, de mensen je niet meer te-

ruggroeten. Zelfs als je een heilige stad nadert, is dat zo. Ik heb de afgelopen week over de binnenwegen van Umbrië gewandeld en genoten van het prachtige landschap en dito dorpjes. Als ik twee dagreizen van Rome af ben, kijk ik 's avonds uit mijn raam en

Rustdagen zijn nodig en je geniet dan van een mooie stad. Maar het mooiste is toch wel dat moment als je je gastheer of vrouw de hand drukt en weer op weg bent. Het leven van een pelgrim is heel eenvoudig: zorgen voor voedsel, drinken, 'n goede wandelkaart en onderdak. "Saai ?" Voor mij geen moment.

"Moeilijk" Ja, als je niet 100% bent, als je moeilijk onderdak vindt, als die rugzak van 18 kg aan je gaat trekken en je beseft dat je nog 'n maand voor de boeg hebt.

Toen ik uit Bergeijk vertrok op 25 maart zongen de uitzwaaiers "You'll never walk alone".

Je moet je dikwijls voor de geest halen dat veel mensen aan je denken want als je het moeilijk hebt, betekent dat meestal dat je je wereld heel klein gemaakt hebt. Elke dag naar huis bellen en in 'n stadje je E-mail lezen en beantwoorden, zorgen ervoor dat je je blijft herinneren dat mensen met je "meelopen".

zie in het donker Rome prachtig verlicht liggen. De volgende dag loop ik om Rome heen. Ik kom als het ware achterom Rome binnen. Smerige wegen, zwart vuil in een omgeving van bijvoorbeeld autosloperijen. Ik nader niet zomaar een stad, want dit decor heb ik nog nergens aangetroffen.

Ik loop Rome binnen op een weg, die in het jaar 330 v. Chr. is aangelegd: de Via Appia Antica. Hij is prachtig mooi en gedeeltelijk liggen er nog de zwerfkeien. De Romeinen van toen vonden het een erg comfortabele weg.

Als ik Rome binnenwandelen, valt me de ruimte op. Grote parken, prachtige gebouwen en overblijfsels daarvan. Maar ik moet opschieten want om vijf uur staan Agnes en Willem op het St Pietersplein op mij te wachten. Als ik

De gastvrijheid onderweg heeft mij het meest goed gedaan. Menselijke hartelijkheid in een klooster, pastorie, pensioen, hotel of bij mensen thuis.

Je merkt wel: ik loop alléén naar Rome en schrijf in allerlei toonsoorten over mijn ontmoetingen met andere mensen. 'Vreemden', ik heb ze niet uitgezocht maar allemaal namen ze het risico om me in hun huis te halen.

Heel veel mensen die ik ontmoette kozen niet voor zekerheid maar zetten de deur open, ook de deur van hun hart. Als pelgrim heb je ook het voordeel dat je weinig te bieden hebt. Je staat dikwijls met lege handen. Misschien dat ze alleen dán gevuld kunnen worden.

Nog 'n hele week lopen. Heerlijk! Dan met vrouw en zoon 4 dagen Rome en dan naar huis. Die rugzak leegmaken en 'n paar deurklinken repareren. Ook het zeeffe van de fontein moet hoog nodig schoongemaakt worden

die grote St. Pieter recht voor me zie, word ik wel zenuwachtig.

Ineens is alles anders en ik loop bijna langs de muren van de huizen naar dat geweldige plein. Dan loop ik letterlijk mijn vrouw en zoon tegen het lijf en is het hoofdstuk 'Te voet naar Rome'

afgesloten. De reis gaat verder, ik weet alleen niet hoe! Het weerzien is vertrouwd en 's avonds ergens achteraf lekker gegeten met z'n drieën en elkaar weer gevonden.

2.176 km gelopen vanaf 25 maart tot 26 juni! Je kunt het een prestatie vin-

den, maar dan zitten we niet op hetzelfde spoor. Het is de gastvrijheid onderweg, die boven zal komen drijven als ik over mijn tocht vertel. Nu we het toch daarover hebben. Emmaus in Eindhoven biedt niet alleen onderdak aan vluchtelingen, maar leeft sa-

men met hen zolang ze in ons land verblijven.

Samen leven is in feite voortdurend gastvrijheid bieden aan elkaar. Je hoeft echt niet naar Rome te lopen om gastvrijheid te ervaren. Ieder mens weet wat het is of wil het graag weten.

Maar ter zake. Een aantal mensen wilde voor een goed doel geld bij elkaar brengen als ik Rome zou halen.

RABO 113750269 is het nummer waarop u Emmaus kunt steunen. Maar doe het alstublieft niet omdat ik Rome gehaald heb, maar omdat door uw gift gastvrijheid aan vluchtelingen gegeven wordt. Niet ver weg, maar als het ware bij u om het hoekje. Bedankt!

Mark van Roosmalen

Beste Mark

De redactie van OLAT-Nieuws is jou zeer erkentelijk, dat je ons liet meegenieten van je zeer onderhoudend reisverslag van de Pelgrimage die je in je eentje volbracht. Tussen de regels door lezen we van het plezier dat je onderweg beleefde, maar proefden we ook van de problemen en eenzaamheid die zich op zo'n voettocht voordoen. Veel van onze lezers hebben laten weten, dat ze het verslag zeer hebben gewaardeerd.

Wij hopen dat je persoonlijk veel goeds aan deze tocht hebt overgehouden.

Met vriendelijke groeten en dank, ook aan Jeroen.

Redactie OLAT-Nieuws.

Hørvejsvandringen

Door Constant Dedel

Op zaterdag 8 juli 2000 reisde ik per trein naar Amersfoort om 7.43 uur om per internationale trein naar Schleswig te reizen via Osnabrück, Hamburg en Neumünster. In Schleswig arriveerde ik om 15.03 uur. Na aankomst per taxi naar Dannewerk Schule, alwaar ik mijn startkaart en maaltijdbonnen ging halen. 's- Avonds aten we ergens in de stad. In de school werd er overnacht.

Op zondag 9 juli 2000 werden we met bussen vervoerd naar de FIS Halle, waar ontbeten werd. Na het ontbijt werd het startsein gegeven voor de 7-daagse wandeltocht naar Viborg. Er werden toespraken gehouden in het Deens zowel als in de Duitse en in de Engelse taal. Na die toespraken liepen we achter de tamboerijnspeleers met vlaggen.

De start was om 7.00 uur. We wandelden veelal langs weilanden naar Hüsby, waar een hunebed uit het jaar 2200 jaar voor Christus staat. Na Hüsby wandelden we door bossen en via Lürscheid en over een industrieterrein naar Idstedt, waar de rust was. In Idstedt staat een kerk en een museum, hier vond op 25 juli 1850 een grote slag plaats. Na Idstedt liepen we weer langs weilanden en door bossen

Op maandag 10 juli 2000 startten we om 8.00 uur en wandelden eerst langs een drukke weg naar Bov. Aldaar aangekomen trokken we langs heidevelden van Bommerlund Plantage met vergezichten. Ergens op het heideveld staat een gedenksteen, op de plaats waar eens een beroemde herberg stond (mede beroemd om zijn Schnaps). Aan

naar Poppolz en vandaar via Sieverstedt naar Süderschmedeby (bij Tarp), waar de soeprust was.

Na de rust wederom door bossen en langs heidevelden met pittige klimmetjes. Na het verlaten ervan via Munkwolstrup naar Hornholz (bij Flensburg), hier hadden we weer een rustpauze. Na de rust via graspaden langs weilanden.

Na al die weilanden, zwierven we door de stad Flensburg. Deze stad kent vele oude huizen, promenades, een stadhuis, vele winkels en cafés en havens met vele scheepswerven.

Flensburg was oorspronkelijk in de 12e eeuw een Deense handelsnederzetting met een markt en een kade. De opkomst van Flensburg als cultuur- en handelscentrum begon tegen het eind van de 13e eeuw. Het stadsbeeld wordt

het eind van de heide staken we Gejlá Bro over, die uit het eind van de 18^e eeuw stamt. Na het passeren van die brug werd er ter hoogte van Vilsbaek gepauzeerd. Na de pauze voerde de route via weilanden en bosjes naar Povisbro, waar oorspronkelijk ook een beroemde herberg stond, die reeds lange tijd verdwenen is. Inmiddels

voor een groot deel bepaald door zware laatgotische huizen met baksteengevels, die in de 15^e eeuw meer en meer in de plaats kwamen van de vakwerkgebouwen, en door in renaissancestijl gebouwde woningen uit de 17^e en 18^e eeuw met erkers, afgewisseld met opmerkelijke classicistische gebouwen.

Na het verlaten van Flensburg naderden we een park, waar onze laatste rustpost was. Daarna liepen we door bossen met aan de rechterkant Flensburger Fjord. Na het verlaten ervan passeerden we de Deense grens via het schoenmakershuis. Na het passeren ervan door bossen met geaccidenteerde stukken naderden we Krusá, waar in de Grenzhalle werd gedineerd en overnacht.

naderden we de soeprust. Na de pauze staken we de weg Tingiev-Abenrá over en kort daarna Olmersdiget (een oud verdedigingspark).

Via Artoft Plantage bereikten we Urnehoved, waar in het bos een rij stenen met namen van koningen opgesteld staat. Na passage ervan togen we via Bolderslev Skov naar Arslev, waar

de rust was. Na de pauze via weilanden langs Sost en Rise naar Rode Kro, waar vroeger een Hwrvejskro gesitu-

Op dinsdag 11 juli 2000 om 8.00 uur vertrokken in de noordelijke richting via Oster Logum naar Hovslund. We passeerden een oude badplaats uit de tijd van de ossendrijvers. Al gauw liepen we ook over de Immervad Bro, die uit het jaar 1787 dateert. Na passage werd er gepauzeerd. Na de pauze wandelden we langs korenvelden en zaten er veel bochten in de weg die ons naar Vedsted voerde. Hier zou meer dan 4000 jaar geleden een dorp met vele hunebedden uit de Bronstijd gelegen hebben. Na Vedsted ging het

Op woensdag 12 juli 2000 om 8.00 uur vertrokken we in de noordelijke richting door bossen naar Skodborg, waar op een veld in het jaar 1861 een gouden medaille (Brakteat) gevonden is. Via Skodborg Mark naderden we Lundsgård, waar gepauzeerd werd. Al gauw passeerden we de Knagemolle (watermolen) en daar staken we de Kongeá over, deze rivier vormde van 1864 tot 1920 de grens tussen Denemarken en Duitsland. Na enige tijd naderden we Vejen, waar we langs winkels en huizen liepen. Na het passeren van de kerk met rode muren

Op donderdag 13 juli 2000 werden we, na het ontbijt in diezelfde hal, met bussen naar de kerk van Randbol gebracht, waar de tocht werd hervat. We wandelden door de bossen van Engelsholm met uitzicht op het kasteel, dat als hogeschool wordt gebruikt. Daarna langs Engelsholm So en vervolgens langs Fårup So naar Jelling, waar de koningsheuvels liggen. Deze heuvels vertonen gelijkenis

Op vrijdag 14 juli 2000 wandelden we door bossen met kronkelige paden (Palsgård Skov). Na de bossen ging het langs Torup So en daarna langs de heidevelden van Vrads, waar gepauzeerd werd. Na de pauze langs de Skarbaak Plantage en dan langs kronkelige heidepaden met vele klimmetjes. Een asfaltweg bracht ons naar Brande, ter hoogte van Asklev, waar de soeprust was. Daarna voerde de

Op zaterdag 15 juli 2000 startten we om 7.00 uur. We wandelden in westelijke richting tot Skrae door de bossen van Stendal Plantage en Havredal Plantage met vele vergezichten. In

eerd was. Rode Kro was voor vandaag ons einddoel. 's-Avonds vond er een

via Hogelund naar Torninggård, waar een watermolen (Torning Molle) gesitueerd is. Bij deze watermolen was de soeprust. Na de pauze door bossen en later langs boerderijen van Ladegård naar en door Vojens met vele winkels en huizen. Na Vojens liepen we door parken en langs sportvelden naar Jegerup Frihed, waar gepauzeerd werd.

Daarna kwamen we via Lundbaak bij de Tingvad- en Slevad Bro, waar nog oude doorwaadbare plaatsen zijn. Daarna via Oksenvad Hede naar

naderden we het bord Schleswig-Viborg, Hier waren we precies op de helft van het traject.

Na Vejen wandelden we naar Revsing Plantage, waar de rust was. Na de pauze volgden we een tijdje het fietspad langs de drukke weg naar Asbo en Baekke. In Baekke staat voor de kerk de volgende tekst te lezen: "Ravnsunge Tue og Funden og Gnubbe de tre Thyras høj". Na Baekke kwamen we langs het monument van Klebaek, dat uit twee heuveltjes bestaat uit de Bronstijd en een zogenaamde stelling van het schip uit de

met de heuvels van Thyra en Gorm. Op deze heuvels staan veel gedenkstelen.

Na Jelling liepen we via Molvang naar Harreso, waar de soeprust was. In Harreso staat de herberg, die vermoedelijk de oudste van de nog bestaande Haervejsherbergen is. Vervolgens voert de tocht ons langs Bjerlev Hede en door Kollemorten. Na Kollemorten komen we langs Oster Nykirke en

route langs Logager Bodskov en Logager Skov naar Funder, waar de spoorlijn werd gekruist. Na Funder trekken we in de noordwestelijke richting naar Kragelund, waar de kerk met het bekende runeschrift: "Æse bod Vagn ristete" op de muur staat. Na Stenholt Skov (oudste eikenbos van Europa) en Stenholt kwamen we in Christianhoj, waar gepauzeerd werd. Na de pauze kwamen we door Grathe

middels naderden we Skelihoje, waar gepauzeerd werd. Na de pauze wandelden we langs heidevelden, passeerden Dollerup en troffen veel kronkelvelden en heidevelden (Dollerup

tombola met muziek en dans plaats. We overnachtten in een school.

Oksenvad, waar de laatste rust was. Na de pauze via Stursbol, waar we de bossen ingingen (Stursbol Plantage). Daarna door het toverbos (Troldekov). Normaal kennen we een eikenbos als enige toverbos, maar dit is een dennenbos. Aan het eind van de bossen via de asfaltweg naar Jels, waar in de school werd overnacht.

Jels betekent: zetel van Jarle. In het Vandrehjem (Jeugdherberg) werd er gedineerd.

Vikingentijd. Op een steen staat te lezen: "Ravne og Tobbe gjorde disse kumler efter deres moder, Vibrog". Al gauw naderden we een rustpost, waar gepauzeerd werd. Daarna over Randbol Hede via Fitting met aan weerszijden heidevelden. Aan het eind ervan was er rust. Na de pauze voerde de route ons langs Frederikshåb in noordelijke richting naar Randbol, waar bij de kerk de tocht werd beëindigd.

Vanaf die kerk werden we met bussen naar de Billund Hallen gebracht, waar voor het eerst werd gedineerd.

gaan richting Norre Tinnet. Daarna lopen we over bos- en graspaden en langs de vijvers van Gudená en Skjerná en dan gaat het weer door bossen (Nedergård Skov) naar Norre Snede, waar in de school werd overnacht, voorafgegaan door een diner in Norre Snede Kro.

Hede, waar in het jaar 1157 het gevecht tussen de troonopvolgers Svend en Valdemar plaatsvond. Als gevolg van dat gevecht moest Svend vluchten en werd later gedood.

Daarna kwamen we aan in Torning waar we in een hal dineerden en in een school de nacht werd doorgebracht. Tijdens het diner werd muziek gemaakt en kon men een dansje wagen.

Bakker, die zich in de derde ijstijd gevormd hebben). Al gauw hadden we uitzicht op Hald So. Na het verlaten ervan ging het langs Hald Ege en vervolgens via het fietspad langs Viborg

Hedeplantage naar Viborg, waar op het terrein van Sondre Skole de finish was. Daarna volgden nog de intocht door de stad naar het stadhuis, waar aan de wandelaars, die respectievelijk voor de eerste, tiende, twintigste, vijftiende en zeventiende maal aan deze zevendaagse wandel-

tocht deelnamen, de kettingen door de burgemeester werden uitgereikt. Er gingen van start 310 wandelaars, waarvan 11 Nederlanders. Na die prijsuitreiking gingen de wandelaars met bussen naar Schleswig, Frederikshaven of Nyborg op Funen. Om circa 18.00 uur arriveerden we in

Schleswig. Ik bracht de nacht door in het Domhotel.

Op zondag 18 juli 2000 vertrok ik om 7.50 uur per trein naar Baarn. De reis ging via Hamburg, Osnabrück, Duisburg, Arnhem en Utrecht naar Baarn, waar ik om 17.40 uur arriveerde.

Resumerend: de eerste dagen was het regenachtig weer met tussendoor enkele droge perioden. De start op de derde dag vond plaats in de regen. De dagen erna was het droog met wat zon, op de zesde dag hadden we weer even regen, maar op de laatste dag was het weer zonnig.

De natuur zag er gedurende de eerste dagen heel anders uit dan andere jaren, dit kwam omdat het in december 1999 in het gebied waar we doorheen wandelden flink had gestormd.

De 29^e Haerfejsvandringen vindt plaats van 8 t/m 14 juli 2001. Nadere inlichtingen over deze tocht kan men verkrijgen bij: **Vandreforeningen Fodslaw, Postboks 268 DK-8800 Viborg.**

Uit het dagboek van Ad Verbakel, met Sjef Koolen op weg naar Santiago de Compostela

Pelgrimage van Ad Verbakel en Sjef Koolen naar Santiago de Compostela

Op zondag 2 april zijn Ad Verbakel en Sjef Koolen, ieder uit zijn eigen woonplaats, voor een pelgrimage naar Santiago de Compostela vertrokken, een voettocht van 2600-2800 km. Dit is een beknopt verslag van de pelgrimstocht met hier en daar een foto. Deze tekst staat op de internetsite van Jeannette en Vincent. In ons vorige boek kon u lezen hoe ik het lijvige dagboekverhaal over het verloop van hun tocht over de eerste twee weken aan u heb getracht door te geven.

De beste OLAT-verzorging die we ooit kregen

Sjef en Ad vertrokken weer, na een gezellig verblijf in St.-Come-d'Olt, op weg richting Estaing. Er doemden een paar stevige klimmen op, maar die routine hadden ze al onder de knie. Het bleek een prachtig stuk natuur waardoor ze vandaag mochten wandelen, en dat bij een temperatuurtje van 30°. Die avond aten ze hun eerste 'frans' bord soep in het hotelletje van Espeyrae. Dat wij hier in Brabant zo juist onze derde Kempenlandtocht hadden afgesloten, zal ook zeker onderwerp van gesprek zijn geweest. Ze wisten immers dat Maria en Frans Peters na de verzorging van deze tocht, hun kant op zouden komen.

De volgende dag maakten ze kennis met de Franse eigenaardigheid. Kon op hun hele tocht door Frankrijk geen fotorolletje per postrestant naar Nederland worden gestuurd, nu kon dat ineens wel. Die voormiddag kwa-

men ze ook bij een gastvrij zusterklooster in Conges. Jammer, het was nog te vroeg om toen al in retraite te gaan. Toch ging het als een lopend vuurtje rond dat ze al zeven weken onderweg waren naar Compostela. Nonnetjes en dorpelingen zagen in hen een soort 'geestelijkheid', waarschijnlijk als gevolg van hun mooie baardjes. Ze poseerden die dag ook regelmatig om foto's te laten maken. Maar niet alles was even aantrekkelijk, zeker niet toen ze oog in oog stonden met een slang van zo'n 1.20 meter en het beest kon niet eens het geduld opbrengen om even te blijven zitten voor een kiekje. Al bij al werd het een zware en bewogen dag en ze waren blij toen ze die avond, zo'n 6 km na het dorpje Decaceville, op een mooi gazon, hun bivak konden opslaan. De beloofde gîte hadden ze onderweg niet gevonden.

De volgende voormiddag luisterden Ad en Sjef op een ludiek stekje ergens langs de GR 65 naar het relaas van een Frans vrouwtje. En door hun herhaald: 'ja,ja' liet ze zich niet van de wijs brengen. Achteraf vond Sjef, dat het vrouwtje wel erg 'plat' praatte, want hij had er geen woord van verstaan.

De constatering, dat wandelen op de GR 65 wel erg mooi is, maar eigenlijk niet opschiet, geeft stof tot nadenken.! Door de vele wendingen die zo'n natuurpad maakt, worden wel veel kilometers gehaald maar hemelsbreed kom je amper vooruit. Na weer een lange dag wandelen, was het voor Ad goed om even naar huis te kunnen bellen. De hele familie zat bij elkaar want Gino was jarig.

De volgende dag regende het toen ze uit de tent kwamen. Na een paar zomerse dagen, was het weer wennen om met een natte tent en in poncho op stap te zijn. Ze besloten die dag ook om

een beetje van de route af te wijken en kozen voor een weg langs een rivier die richting Cahors stroomt. Tot dan werd het pad via Cajarc naar Calvignac het mooiste traject van de hele tocht. Ook kregen ze meer ervaring in mensenkennis, een willekeurige man die ze aansprak, had ze de beschikking over een vrouw die kamers in de verhuur had; wat kan een pelgrim meer wensen.

De volgende morgen troffen ze al vlug een toeristisch genoeg op hun weg. Ze passeerden door het rotsdorpje St.-Cirg-Lapopie, alleen de naam al is om nooit meer te vergeten.

Op weg naar Lourdes

De volgende morgen was iedereen al vroeg uit de veren; Maria had gezorgd voor een echte Brabantse koffietafel. En met een lunchpakket op zak werden de pelgrims die morgen uitgezwaaid. De heuvels zijn overgegaan in vlaktes waar vooral tuinbouw en vee-teelt wordt beoefend. Toen ze bij een boerderij vroegen om water werd dat vriendelijk aangeboden en de boerin nodigde hen zelfs uit om in de boomgaard wat kersen te plukken. Hun conclusie na een gretige pluk, was: 'het lijken wel Udense zwarte.' In het dorpje Nicola waren ze in de gelegenheid de nodige inkopen te doen en ondertussen konden ze ook het zeer bijzondere centrum van dit plaatsje bewonderen. In tegenstelling tot de vorige nacht was hun onderkomen nu een povere sportkantine en dat omdat de pastoor van het dorpje zijn vrije avond had.

Toch werd er goed geslapen en over rustige paadjes ging de pelgrimstocht verder richting Masonville en Lourdes. In dit gebied liggen de kolossale boerderijen veel verder uit elkaar dan eerder het geval was, ook de huizen zijn statiger. Op een camping bij Flamarens zijn ze in gelegenheid te wassen enzovoorts, voor Franse be-grippen is het een nette bedoening. Rijstepap, door Frans en Maria mee-gebracht van Tini uit Nederweert volstaat als ontbijt. Omdat het hier erg droog is, is de grond ook erg hard en het schoot dus ook lekker op voor de wandelaars. Op de glooiende wegen, troffen ze al veel Mariabeeldjes een teken dat ze in de goede richting gingen. De prijzen stegen ook navenant: een slaapplek in een gîte voor FF

Om halfzes die avond kwamen ze aan

bij de Basiliek van Cahors. In een gebouw naast het heiligdom konden ze

400.- mag je toch geen liefdadigheid meer noemen. Maar toen ze wat verder hadden gezocht, bleek dat je in de gewone commercie nog redelijk goed aan bod kunt komen. Ze trakterden zich dan ook op een bananensplit, met chocola en ijs.

Op weg naar Barran zouden ze vandaag weer de OLAT-verzorging tref-

fen. De weggetjes waren hier bekend omdat we ze eerder hadden verkend. We troffen Maria en Frans en we spraken een punt af waar we hen weer zouden ontmoeten en kuierden toen op ons gemak naar Barran, tot we plotse-ling het bord 'OLAT-verzorging' zagen hangen. Later reden we met onze vrienden naar de camping, kregen een voortreffelijke maaltijd opgediend en slieden die nacht in een caravan waar-van de deuren open-stonden.

De morgen begon met de gebruikelijke rituelen en nadat we ons bij de caravan van Maria en Frans hadden gemeld, kregen we een echt Hollands ontbijt. Met goed gevulde magen togen wij daarna richting Lourdes, waar we morgen in de loop van de dag zouden arriveren. Als we daar aankomen, zullen wij een belangrijke mijlpaal op onze pelgrimstocht bereikt hebben. In de verte zagen we met sneeuw bedekte

ook meteen eten en slapen. Het thuisfront werd verwittigd waar ze zich bevonden, want Frans en Maria komen hun kant op.

Sjef en Ad spraken af, dat ze de dag verder zouden rusten als de gasten er waren. Dat moment brak nog vlugger aan dan verwacht, want na zo'n 20 km wandelen bleken de twee tegemoetkomende fietsers Maria en Frans te zijn. De ontmoeting is hartelijk en Frans haalt de auto om hen naar de caravan te brengen. Het werd een heerlijke buurtmiddag, Die avond kregen ze ook de beste OLAT-verzorging die ze ooit hadden gehad.

bergtoppen en waren benieuwd wan-neer we die zouden bereiken. Het werd een warme dag met zo'n 33°. De gastvrijheid van de mensen in deze streek is adembenemend. Toen Sjef een man aansprak met de vraag of er ergens in het dorp een slager was of een restaurant, ontkende hij dat, maar hij haalde een stokbrood voor de dag en bood het hen aan. Hij nodigde hen na een korte aarzeling zelfs uit bij hem thuis te komen eten. Wij namen zijn aanbod aan. Wat schetste onze verbazing als we even later gul worden bediend met stokbrood en eendenvlees, een paar glazen wijn. Daarna volgden nog een pan met worst en groenten. Toen Sjef daarna als eerste van een aangeboden borrel (50%)proefde, zaten de boer en z'n zoon glunderend te lachen.

Een kop koffie met nog een scheut maakte de maaltijd compleet. De boer vertelde dat zijn huis jaren geleden een restaurant was, en volgens oude traditie wil hij die gastvrijheid graag in ere houden. Een kleine 20 km verderop brengen Sjef en Ad die avond de nacht door; het stadje in de buurt heet Tarbes.

De volgende morgen gingen ze wel-gemoed op weg. Het werd steeds drukker op het traject dat ze moesten afleggen. Even na het middaguur kwamen ze op camping 'Plein Soleil', waar Maria en Frans stonden te wacht-en met OLAT-verzorging. Het was 25 mei en ze zouden daar blijven tot za-terdag 27 mei, dus werd een goed plaatsje gezocht om de tent op te zet-ten. Daarna eten ze gezellig bij Maria en Frans, Sjef en Ad deden de afwas en alles was op tijd schoon om met z'n vieren naar Lourdes te gaan voor de

lichtprocessie. Ze kochten kaarsen en bekeken vanaf een terrasje de bedoe-ning 'rondom het heilig oord'. Tegen middernacht keerden ze terug op de

Door de Pyreneeën

In gezelschap van Maria en Frans brachten Sjef en Ad een dag door in het Pelgrimsoord Lourdes. De temperatuur was heerlijk en het bekijken van het geheel was zeker de moeite waard. Sjef ontmoette ook nog een paar vrouwtjes die bij hem in de buurt hadden gewoond. Met een bezoek aan de indrukwekkende plechtige ziekenzegening werd het bezoek aan Lourdes afgesloten, waar ze zeer zeker bij een latere gelegenheid nog eens zullen terugkeren.

De volgende morgen namen de pelgrims afscheid van Maria en Frans en gingen ze op weg richting Pyreneeën. Ze kwamen nogmaals door het centrum van de bedevaartplaats en komen dan een eindje verder door het prachtige dorpje St. Pe de Bigarre dat aan de rivier de Pau ligt. Er staan drie kapellen met gelijke torens tegen een bergelling. Hier lieten ze als herinnering een stempel in hun pelgrimsboekje zetten. Het landschap is groots met in de verte de besneeuwde toppen van de Pyreneeën.

De Camino Aragones

Met nog zo'n 800 km voor de boeg trokken ze het Spaanse land in, het doel voor vandaag werd Roncevalles. Een pittig eindje wandelen en dat niet alleen vanwege de afstand. Er staat een windkracht 8, en voorover gebogen trotseerden zij de vlagen die hen af en toe van de weg dreigden te blazen. Toch hebben Sjef en Ad nog tijd om wat rond te kijken en op een gegeven moment zien ze een kruis, dat herinnert aan de plek waar eens een pelgrim overleed op z'n tocht naar Compostela. Maar ook vogels zoals de aasgier, lammergier en steenarend vallen op. In een klooster dat in gebruik is als refugio, konden ze over-

camping en overdachten, hoe het tot dan toe was gegaan. Hun onderlinge verstandhouding, de financiële besommingen waarover goede afspra-

De dag eindigde op een camping met gîte in het dorpje Brugus. Samen met wat Engelse gasten brengen ze er de nacht door.

De volgende morgen regent het en de bergtoppen zijn in een mistgordijn gehuld. Na korte tijd hield het regenen op, maar de mist bleef hangen, het was best fris met zo'n 20°. In Sevegnaco Meyraeg stuitten ze op een controlepost van een wielclub en kregen daar drinken, sinaasappel en een stempel in hun wandelboekje. Natuurlijk werd er ook gelachen: eerst grazen er zwarte koeien, dan Franse koeien en tenslotte schapen. Waren het luchtspiegelingen of werd het tijd om weer eens aan de nacht te denken. Bij Oloron was het zover. Hier troffen ze iemand die betrokken was geweest bij het opzetten van een pelgrimshuis en hij zou hen daar graag ontmoeten. Bij het huis in de stad troffen ze een flinke groep Belgen, die bij elkaar zijn gekomen voor een reünie. De meesten van hen hebben de tocht naar Compostela al eens gemaakt. Na het avondeten bedankt Sjef de mensen voor hun gastvrijheid en zegt: 'we zullen jullie in onze gedachten meenemen naar Compostela.' Na de volgende morgen het ontbijt met de Belgen te hebben gebruikt, gaan ze weer verder over mooie binnenweggetjes naar Feas. Dan verder over Bareus naar het dagdoel Tarofets. Ongemerkt kozen ze toch

nachten. Een vrijwillige bijdrage was het enige dat voor hun verblijf gevraagd werd. Na de avondmis werd er gezamenlijk gegeten voor het luttele bedrag van Pst 1000.- In totaal waren er 100 pelgrims in het gebouw aanwezig. Sjef maakt van de gelegenheid gebruik om Tini en z'n dochter te belten die op vakantie gaan.

Als 's morgens om zes uur 100 pelgrims gelijktijdig wakker worden, dan weet je wat je te doen staat: vlug het boeltje bij elkaar pakken en weg wezen. De paden van vandaag gingen door een bosrijke omgeving, met hier en daar een klimmetje. Losse steenslag en grote stenen waren eigenlijk de

ken bestonden, en ten slotte het aankomen hier in Lourdes.....

ergens de verkeerde weg, maar de schoonheid van de omgeving waardoor ze liepen was er niet minder. Zodoende werd de moeite van het verkeerd lopen toch beloond, zeker toen ze op een gegeven moment door het mooiste stukje natuur liepen, dat ze ooit gezien hadden.

De weg naar St. Jean Pied de Port delen ze samen met paarden, schapen en koeien die daar gewoon los rondlopen. Nergens een teken van bewoning en dus ook mooi het water delen uit de bakken die er staan voor het vee. Twee kilometer voor St. Jean Pied de Port brengen ze de nacht door.

Ze ontmoetten ook weer de markering van de GR 65 die ze enkele dagen geleden hadden verlaten en via dit spoor kwamen ze in het bekende plaatsje waar je inderdaad via een poort binnenkomt. Er volgen allemaal smalle straatjes, mooi voor in het fotoboek. Eerst even zoeken naar een schoenmaker, want Sjef z'n schoenen moesten gestikt worden. Nergens lukt het hun om de schoenen gemaakt te krijgen. Op onze Poste-Restante zit het ook niet mee, de bestelde routeboekjes door Spanje zijn niet aangekomen. Meer geluk hebben ze bij twee dames, die wel even hun baarden wilden 'bijknippen' want die waren intussen flink uitgedijd, maar wat is dat toch; Sjef moet steeds achteraan sluiten als hij iets gedaan wil krijgen!

De laatste nacht in Frankrijk brachten ze door in een gîte, samen met nog andere pelgrims op weg naar Compostela.

enige obstakels. Opmerkelijk waren een groep van 15 valgiere. Het ontbijt gebruikten ze in Burguette en een eind verderop konden ze bij een bank in Zubiri hun FF's omwisselen in Pstas.

De keuze voor de nacht valt op een refugio in het plaatsje Larrasoana. Na een avondmis in een bijgelegen klooster moeten ze na de dienst naar voren voor een speciale pelgrimszegen. De dag werd afgesloten met een pelgrimsdiner in een restaurant. Een indruk van de nationaliteiten van het groepje van 20 pelgrims dat hier op deze avond verbleef, ziet er als volgt uit: een Zwitserse, een Duitse, een Braziliaanse, een Fransman, een Belg,

wij twee Nederlanders en nog enige anderen. Die nacht onweerde het hevig, en dat gaf toch een mooi gehoor in de bergen, zeker als je je goed bewaard weet.

Met een Spaanse koffie en een stokbrood als ontbijt gingen we weer achter ons doel aan. De Pyreneeën hadden we nu zo'n beetje achter ons, maar het landschap bleef mooi en bergachtig. De bevolking leeft hier van de landbouw en het koren stond al een beetje geel op de akkers. Sjef en Ad bezochten vandaag het stadje Pamplona. Met zijn smalle straatjes en andere specifieke schoonheden is dit wel het mooiste stadje dat ze ooit gezien hebben. Na een stempel in het boekje wandelden ze verder naar Cizur Puente La Reine, waar ze zich konden verzorgen en slapen in een refugio.

De plaatsen waar ze doorheen wandelden zien er allemaal schoon en schilderachtig uit. Op de dorpspleintjes staan watervoorzieningen voor de pelgrims die hier passeren. In tegen-

Onze geest is verzadigd

Na wat warme chocolademelk met brood als ontbijt zijn we weer op weg. Het eerste plaatsje waar we doorkwamen is het oude stadje Logroño. De modderpaden van gisteren waren totaál verdwenen en we liepen weer over harde ondergrond. Onderweg kunnen we voor de waarde van enkele guldens goed eten. Het eten is in Spanje goedkoop, daar kun je eigenlijk niet voor naar de super gaan en het zelf klaar maken. Om vijf uur kwamen we aan in Nájera, waar de refugio midden in de stad ligt. De beheerder is een Nederlander en een goede bekende van broeder Fons uit Vessem. Hier ontmoetten wij een meisje uit Friesland dat alleen op weg is naar Compostela. Het valt haar tegen en ze voelt zich eenzaam. Wij zijn de enigen waarmee ze onderweg contact heeft gehad. Alle pelgrims zijn trouwens niet gelijk; zo kregen die nacht een Spanjaard en een Fransman het met elkaar aan de stok omdat de een minder afstand had gelopen en toch de beste plaats had. Trouwens hoe verder wij kwamen op onze tocht, hoe minder belangstelling we toonden voor het mooie dat er onderweg te zien is. Raakt je geest overladen van al dat mooie dat je ziet en hoort op zo'n lange tocht, en verlang je naar het bereiken van je doel?

In de refugio was iedereen vroeg uit de veren en voor zevenen waren we al

stelling tot bij ons zijn hier zondags alle winkels open en wordt er gewoon op het land gewerkt. Opvallend zijn hier ook de druivenranken, die hadden we al een hele tijd niet meer gezien. In Estella zijn we welkom in een grote refugio waar we terechtkonden voor Psta 500.- Ze maakten kennis met 3 jonge Belgen die voor een jongerenproject zijn uitgezonden naar Compostela. De 2 jongens en het meisje zijn al drie maanden onderweg en worden regelmatig bezocht door hun projectleider. Voordat het drietal thuis vertrok hadden ze elkaar nog nooit ontmoet.

Die avond wandelden Sjef en Ad door het stadje Estella dat veel mooie gebouwen heeft. Na een telefoontje met het thuisfront wisten ze ook weer dat daar alles goed ging.

De volgende morgen ging het regenen toen ze goed en wel op pad waren. Volgens plan zouden ze vandaag 40 km doen. Na aanvankelijk over kronkelige rotspaden te hebben gewandeld,

weer onderweg. Gelukkig hoefden we ook niet elke plaatsnaam op te schrijven, want dorpen als Santa Domingo de la Galzada zijn hier heel gebruikelijk. Ook weten we intussen waar de ooievaars vandaan komen; precies, uit een van deze Santa Domingo dorpjes. Belorado bood ons onderdak voor de nacht. In een zijvleugel van de kerk is een refugio en Sjef kon in het dorp zijn schoenen laten stikken. In de kerktoeren boven ons hield een ooievaar de wacht over twee jongen.

Iedereen heeft zo zijn eigen gewoontes op de pelgrimstocht. Velen staan vroeg op en komen dan rond de middag al bij een refugio. Zij wachten dan tot de deuren open gaan en zijn verzekerd van een goeie slaapplek. De meesten doen ook maar zo'n 25 km op een dag. Sjef en Ad liepen gemiddeld zo'n 35 km op een dag en klopten meestal pas rond 18.00 uur ergens aan voor een slaapplek. De camio naar Compostela is helemaal afgestemd op de pelgrim, met onderweg picknickbankjes en een waterkraan. De bewegwijzering is de schelp met de gele pijl. Vandaag liepen ze weer op een bijzonder mooie route: puur natuur op een hoogte van 1200 meter, met bossen, rotsen en prachtige bloemen. Ook zitten hier veel zangvogels waaronder de vink, wielewaal, nachtegaal, putter en graspieper. De hele dag is het vogelgeluid niet van de lucht.

gaat het landschap over glooiende hellingen met eindeloze korenvelden. De regen maakte dat de paden veranderden in een soort brei. Het was net of we door pas gevallen sneeuw moesten lopen, maar dan rode. Op 20 km, in Los Arcos konden we iets drinken, winkelen en post versturen. In de verte begon het ook nog te rommelen en de regen werd heviger. Het pad dat we tot nu toe volgden werd onbegaanbaar en we moesten uitwijken naar een asfaltveld, op dit idee bleken trouwens meer pelgrims gekomen te zijn. Inmiddels veranderde ook het landschap. Er komen nu meer vlaktes met heidevelden in de natuur en we zien aspergevelden, ook lijken hier druivenbomen te staan. In Viana staat een refugio, waar plaats was. Vlug gingen we onder de douche en vergaten verder deze rottdag. Ook de mensen hier geloven ons maar half, en we moesten onze stempelkaart laten zien om ze te overtuigen dat we te voet uit Nederland kwamen.

In Villafria, zo'n 5 km voor Burgos zat het er weer op. Sjef en Ad namen een hotelletje.

Om 8 uur 's morgens kwamen ze in Burgos. De enige weg ernaar toe is een drukke verkeersweg. De winkels gingen pas om 10 uur open en omdat Sjef dringend batterijen nodig had, besloten ze de tijd te doden met koffie drinken. Het loonde de moeite want Sjef kon nu ook weer foto's maken. Het centrum van Burgos is prachtig met oude kerken. Een kathedraal staat in de steigers en wordt gerestaureerd. Weer op pad zagen ze een grote zwerm Vale-gieren. Ook zagen ze een vogeltje waarvan Sjef de naam niet weet. Het had een mooie witte stuit en een rode borst. Ze lunchten in Tardajos en hielden het die dag voor gezien in het afgelegen bergdorpje Hornillos-del-Camino. In de refugio waren de laatste twee bedden voor Ad en Sjef. Zo te lezen zijn het niet alleen pelgrims die daar vertoeven. 's Morgens om 8 uur gaat de bar al open en gaan velen verder met waar ze de vorige avond mee besloten.

Het was nog fris op die hoogte en Ad en Sjef hielden de handen in de broekzak om ze warm te krijgen. Even was er ook wat humeurigheid tussen Ad en Sjef, een paar verantwoordelijkheden nam Sjef hoog op. Met z'n tweeën over zoiets praten lucht op en even later is alles vergeten. In een afgelegen bergdorpje drinken ze een glas en nemen

wat stokbrood. Hier in Spanje is dat een algemeen gebruik om rond een uur of negen even bij elkaar te gaan zitten. De route volgt rustige, kronkelige landweggetjes en paden. Eindeloze velden met gerst is alles wat je ziet. Aan het einde van deze eenzame dag konden ze terecht in een refugio in het dorpje Boadilla-del-Camino.

Ook de volgende dag viel er niet al teveel te beleven of het zou de robuuste en kolossale kerk van Carrión de los Condos moeten zijn. Af en toe een schaapherder met z'n kudde en een speciaal voor pelgrims aangelegd pad met paaltjes erlangs, met geglazuurde schelpen op de zijwegen die al bijna allemaal weg waren als souvenir. Als je dan ook nog een man en vrouw uit Oostenrijk ontmoet die deze pelgrimstocht per step maakten, vraag je je toch even af waar we mee bezig zijn.

De andere morgen, het was maandag 12 juni kwamen ze door het stadje Sahagún waar de straten waren afgezet met houten balken. Hier werden giste-

Nog 265 km voor de boeg

In alle vroegte maakten we een foto van de Romeinse brug en trokken we verder richting bergen, die nu ook weer enige afmetingen van betekenis begonnen te krijgen. Na een kop koffie in een barretje te Astorga gingen we met andere pelgrims en veel toeristen in de rij staan om de kathedraal te bezoeken. De pelgrims werden uit de wachtende rij gehaald en mochten als eerste de kerk binnen gaan. We hoefden ook geen entree te betalen. Onze rugzakken werden van een label voorzien en die konden we in de hal achterlaten. Het interieur was mooi om te bewonderen. Daarna haalden we op het toeristenbureau een stempel voor ons wandelboek. Na al deze beslommeringen vergaten we niet om ook nog een heel eind te gaan wandelen. We stopten in Rahanal del Camino. De beheerder en bezoekers van de refugio waren zichtbaar onder de indruk toen ze hoorden dat we helemaal uit Nederland kwamen wandelen.. In de refugio ontmoetten we ook twee echt-paren uit Valkenswaard, een van de dames hadden we al eerder getroffen. Bij een temperatuur van 35° hadden we vandaag gewandeld door een bergachtig gebied en passeerden enkele bergdorpjes. Zeer weinigen zijn hier in 's middags nog onderweg en verder viel op dat er geen wandelaars zijn met korte broek. De barretjes floreren hier

ren en vandaag stierenspielen gehouden, een nationaal feest voor iedereen. Op hetzelfde moment als hier was het ook feest in Nederweert-Eind, maar daar is het gewoon kermis. De dag eindigde in El Burgo Raneros, waar we ook weer het steppende echtpaar zagen. Voor het slapen gaan troffen we nog een paar Belgen, waarvan Sjef er één kende als langeafstandswandelaar, hij had de tocht moeten afbreken wegens een overbelasting van de bovenbenen.

Zonder onderbreking stapten ze de volgende ochtend door naar het 19 km verderop gelegen dorpje Mansilla de las Mulas. Ook nu weer eenzame grindpaden door eindeloze korenvelden.. Na een lange wandeldag vonden ze onderdak in een overvol nonnenklooster. Tijdens de middaguren, bij een temperatuurtje van zo'n 32° had Sjef ook al even een tukje gedaan in de schaduw aan de oever van een helder kabbelend riviertje. Op m'n rolletje zit ergens een fotootje van dat moment.

in deze namiddag uren echter des te beter.

We naderden wederom een belangrijke mijlpaal voor de pelgrim. Cruz de Hierro: het kruis met de stenen. Ook Sjef en Ad legden hun meegebrachte steentje boven op de berg bij het kruis. Een ogenblik sta je hier dan stil in gedachten verzonken. Bij ons afscheid uit Keldonk kreeg Ad van Toon Kanters, een wandelmaat, een flesje mee met een paar lekkere slokjes erin. Hier bij het kruis hebben zij de opdracht die werd meegegeven voltooid. Ze passeerden een paar bergdorpjes die helemaal vervallen zijn, de natuur gaat hier nu verder zijn werk doen. Via Ponferrada bereikten ze het einddoel voor vandaag: Cacabelos. De conditie is goed als je aan het einde van een lange dag er nog aan denkt om een foto te maken van een roodborsttapuit. Wat te denken van 48 km wandelen bij een temperatuur van 35°. Een echtpaar uit Winterswijk dat bij hen op de kamer sliep zou als wakker fungeren, maar die haperde en wij hadden de vorige dag iets te lang gelopen, dus vandaag waren we iets aan de late kant op weg. Villafranca del Bierzo is weer zo'n stadje dat in de steigers staat, over een paar jaar zal het hier goed toeven zijn met al die gerestaureerde gebouwen. Na 2500 km kwamen onze bouwvakkers tot de conclusie dat bij

De zusters brachten ons ontbijt om halfzes in de morgen. De stad León kent veel oude robuuste gebouwen en is erg mooi.

Vandaag bereikten we de refugio in Hospital de Órbigo, ook de prijs hier was een vrijwillige gift. Het

werd vandaag 35° en we vroegen ons af, waarom al die ooievaars al niet op reis waren naar wat koelere oorden. De eigenaar van de refugio in dit mooie plaatsje, met een eeuwenoude brug, is een Nederlander en hij wist zelfs Keldonk te liggen..

de gebruikelijke temperatuurtjes van de laatste dagen zelfs boter in je rugzak ging smelten, dan de broodjes maar soppen. Door een dal, langs een drukke weg bereikten ze hun reisdoel voor die dag. De temperatuurmeter op hun rugzak wees 40°. Hoe dichterbij hun doel komen, hoe goedkoper de refugio's. Hier in het ruim ingerichte verblijf te Vega de Valcarce vragen ze nog slechts Psts 200. Nog een weekje en het zit erop.

Sjef kon bijna niet meer wachten, om vijf voor halfdrie die nacht kwam hij aan Ad vragen hoe laat het was. Goed uitgeslapen vertrokken ze al om kwart voor zeven. Op het Post-Restante adres kwamen ze er achter dat het zondag was. Jammer, de pakjes van het thuisfront moeten dan maar wachten. Ze wandelden verder op een hoogte van 1500 meter door mooie bergdorpjes, soms langs bergen maar ook wel eens er overheen. De koeien worden in dit gebied 's morgens in alle vroegte naar het weiland gebracht en in de vroege middag weer binnen gehaald vanwege de warmte. In een pensionnetje in het dorpje Tria Castilla konden ze overnachten. Uit een telefoongesprek met Sjaan, maakt Ad op dat er vanuit Keldonk iets gepland is voor hun aankomst in Santiago. Verdorie, daar hadden ze nog niet aange-

dacht, als ze er waren zouden ze misschien gewoon zijn doorgelopen. Sjef en Ad bespraken onderling hoe ze zich het best aan de wensen van het thuisfront konden aanpassen. Sjef was een beetje uit zijn doen; hij zou het karwei het liefst binnen de kortste keren klaren, maar ja, samen uit, samen thuis en zeker nu het einde in zicht was. In Monasterio de Samos belde Ad naar huis, met de melding dat ze hun plannen hadden aangepast. Bij een klooster lieten ze nog een stempel in hun pelgrimspas zetten, en toen ze daar toch waren ook maar eventjes het interieur bekeken. Het ziet er prachtig uit, vooral de kerk. Onderweg passeerden ze ook nog een oude in werking zijnde graanmolen. Het was weer eens een mooie route, met veel bergdorpjes en typische paadjes. De koeienvlaaien namen ze voor lief. Samas bood hen al onderdak, maar ze liepen door naar Sarria, waar ze net op tijd aankwamen voor de twee laatste bedden. Er restten nog 115 km. Het traject dat ze vandaag deden, behoort zeker tot de top 10. Onderweg hadden ze nog een ontmoeting met een Belgisch echtbaar, dat met een volbe-

pakte ezel liep. Bij passage van de 100 km-paal leek een foto hen ook wel denkwaardig, zeker als je op zo'n punt komt na drie maanden wandelen. Na het passeren van het bergdorpje Portomarin, werd de middagroute zo mooi dat ze zelfs gingen denken aan de top-5. In Gonzar mochten ze in de refugio overnachten tegen een vrijwillige donatie.

In alle vroegte hoorden Ad en Sjef de pelgrims al vertrekken, maar ze hadden de tijd. Bijna als laatsten gingen ze de deur uit. Toen ze om 9 uur km-paal 80 passeerden, zei Sjef: 'Nu nog een Kennedymars en we zijn in Santiago de Compostela.' Het was al ruim over tijd toen ze in Palas de Rei besloten in een barretje hun ochtendkoffie te drinken. Een ontmoeting met een viertal hoppen en nog een ander mooi vogeltje gaven Sjef de kans zijn fotoverzameling verder uit te breiden. Een nieuwe, ruime refugio bood hen een onderkomen. Het plaatsje heet Melide. Veel mensen vinden deze grote refugio's te weinig privacy bieden en zoeken iets anders.

Nu moesten ze tijd gaan rekken om de afspraak met de familie na te komen. Vandaag deden ze 30 km tot Sta Irena en het verscheuren van zijn buit door een buizerd was zowat het enige dat opviel, in het overigens mooie landschap.

Na het eten van twee sneeën brood en een pak koekjes, gingen ze op weg en hoefden nog slechts 15 km te wandelen om op hun voorlaatste punt aan te komen. Bij de grootste refugio van de hele tocht, capaciteit 800 personen, werd die middag en avond de tijd verbijt om morgen, na drie uur wandelen bij de Kathedraal in Santiago de Compostela aan te komen.

Om halfzeven stonden ze op en vertrokken om zeven uur voor hun laatste 5 km naar hun einddoel. Na 2 km staat een fietster te wachten, het is Sjaan. Na drie maanden weer een gelukkig weerzien. Anderen komen te voorschijn en een eindje verder wordt in een bar het weerzien gevierd. Met z'n allen lopen ze enkele uren later Santiago de Compostela binnen en bij de Kathedraal zit de pelgrimstocht van Ad Verbakel en Sjef Koolen er na 84 dagen wandelen op.....

Tot zover het verhaal over de pelgrimstocht die duurde van 2 april 2000 tot 24 juni 2000.

Onze dank gaat naar Ad Verbakel en Sjef Koolen als Pelgrim en naar Jeannette en Vincent die ons het dagboek van Ad Verbakel via internet aanboden.

EEN OLAT-VERZORGSTER AAN HET WOORD

Door Inge van Egmond

Maandag 17 juli: Kees Mol en Inge van Egmond vertrokken rond 9.00 uur naar Nijmegen. Kees om te wandelen en Inge om te gaan helpen bij de verzorgingsploeg. Omstreeks 10.00 uur kwamen ze aan in 'De Ganzenheuvel'. Ik ging tegen 11.00 uur naar de stad waar ik Kees ook weer tegenkwam.

Rond 14.00 uur besloot ik naar de Molenstraat te gaan, waar de 'Malle Babbe' is. Hier kwamen enige tijd later ook: Jan, Jos, Piet, Leo, Joop en Kees binnen.

Om half vijf was het weer tijd om naar 'De Ganzenheuvel' terug te keren om me te melden bij de verzorgingsgroep, te eten, even wat bepraten en kennis-maken.

Dinsdag 18 juli: We moeten vroeg uit de veren en ik ga mee voor de post in Oosterhout. Om 7.30 uur moet de stand daar gereed zijn. De eerste wandelaar komt rond 8.00 uur langs wandelen, er zullen er nog heel veel volgen. Het wordt heel druk, maar gezellig.

Omstreeks 15.00 uur beginnen we met de pannen schoon te maken. Tegen vijf uur kunnen we dan vertrekken richting 'De Ganzenheuvel'. Hierna nog wat boodschappen doen bij de 'super' en nog wat volle vuilniszakken afgeven bij de stort. Wat maken die wandelaars veel afval!

Tegen 18.15 uur kunnen we dan eindelijk eten. Daarna ga ik douchen, nog even met Kees bellen en wat nagenieten. Total loss, kan ik dan heerlijk slapen.

Woensdag 19 juli: We moeten weer vroeg uit de veren om op deze 2^e wandeldag de post te bemannen. Ik had steeds voldoende koffie en bouillon klaar en ik raakte gewend aan de drukte om me heen en alles liep gesmeerd, toen om acht uur weer de eerste wandelaar langs kwam. Hij koos een 'Spa' en gevulde koek. Er stond veel wind en het was best koud, dus goed wandelweer. Om 14.00 uur moest ik weer pannen schoonmaken, daarna ging ik met de vrachtwagen

mee om boodschappen op te halen. Omstreeks half vijf konden we weer terug naar huis, om te eten en voor een korte vergadering.

Er was nog heel even tijd om te genieten en toen slapen.

Donderdag 20 juli: Het was wederom vroeg uit de veren, om op tijd ter plaatse te zijn om de stand te kunnen opzetten bij Groesbeek. Wij stonden op een heel mooi punt en het bleef goed weer. Het werd weer een heel drukke dag, maar er is geen gestress meer. Kees en Piet kwamen ook nog even langs. Rond 13.00 uur konden we weer pannen schoon gaan maken, en daarna mocht ik met Mia en Karin naar 'De Ganzenheuvel'. Het was rond 16.00 uur en eindelijk kon ik weer eens even mee naar de stad.

Hein Lenders heeft geen Vierdaagse gelopen, maar zijn schoenen wel. Als je niet weet hoe dat kan, dan moet je ergens anders in dit blad de oplossing lezen.

Vrijdag 21 juli: Om 4.00 uur in de morgen stonden we weer op. Er was nog wat tijd over en ik ben nog op de pontonbrug geweest. We hadden de post klaar gemaakt voor de laatste dag van de Vierdaagse. We stonden tussen Cuyk en Mook. Ja, dames en heren wandelaars vanaf onze post was het nog ongeveer 10 km naar de finish en het kruisje.

Kees kwam omstreeks half 2 langs onze post. Hij kreeg een cadeautje van

mij, want 15 keer Nijmegen is niet niks.

De verzorging ging mij vandaag ook weer goed af, ik had steeds voldoende koffie en bouillon klaar.

Toen de drukte voorbij was, konden we weer schoonmaken en inpakken en rond 15.00 uur vertrokken we naar 'De Ganzenheuvel'. We kwamen terecht in een file van 30 km.

Omstreeks 18.00 uur begonnen we aan onze laatste avond. We kregen een

heel mooi koud buffet, echt heel mooi en lekker. Daarna lekker douchen, even op stap en een stukje lopen met Joop.

Nog iets drinken en rond 23.15 uur heerlijk slapen.....

Ik heb het grandioos naar mijn zin gehad, alle collega's bedankt en groetjes van Inge van Egmond.

EEN BALLON, TWEE BALLONS, DRIE BALLONNETJES...

Door: Peter van de Ven

Eindelijk, op 5 augustus, de tweede KWD-dag, was het zo ver. Al op tweede Paasdag had ik me, samen met Rein Arnold aangemeld, en toen wist Theo Tromp dat het ballonvaren definitief door kon gaan. Maar zoiets weet je pas op de dag zelf zeker, want het weer kan nog behoorlijk roet in het eten gooien.

Je moet er natuurlijk een behoorlijke som geld voor op tafel leggen, maar zoiets moet je een keer in je leven meemaken. Enkele figuren om mij heen rekenden mij voor hoeveel koffie + thee + bier + trappist je voor dat bedrag kon kopen, een ander zei dat je voor dat bedrag + f 60,00 een veertiendaagse combireis bij Jago Travel kon maken. Ik zeg alleen maar: als je een beetje goed in je slappe was zit, moet je niet aan de centen denken, maar de ervaring voorop stellen.

Het evenement begon al om half vijf, drieënehalf uur voor het uur U, met een welkomstdrankje. Er werd wel gewaarschuwd, dat je niet in kennelijke staat mocht meevaren. En natuurlijk ook niet te veel drinken, want als je eenmaal boven in het mandje staat, is er geen toilet...

Dat weinig drinken was wel een beetje moeilijk, want na het welkomstdrankje begon de barbecue, en bij al dat vlees en die salade's moet je ook wat vocht tot je kunnen nemen. Theo had geregeld dat wij een "first-class"-behandeling kregen, wij mochten het eerst "aanvallen". Er was wel wat voetvolk, dat probeerde ons de loef af te steken, maar die werden door Theo beleefd doch dringend teruggestuurd.

Omdat de barbecue anderhalf uur duurde, kon het eten nog even zakken, en om zeven uur gingen we naar het korfbalveld, waar de ballonnen zouden

arriveren en waar ze vertrekklar gemaakt zouden worden. Het was op dat

veld een gezellige bedoening, de meeste kampeers en overnachters van "De Kievit" kwamen kijken. Ook waren er familieleden, vrienden en collega's van de hoofdpersonen (wij dus) aanwezig.

Het klaarmaken van de ballon duurde plm. drie kwartier. De meeste tijd ging zitten in het vullen van de ballon met koude lucht d.m.v. een ventilator. Toen er daarna via een metershoge vlam warme lucht in geblazen werd, stond zij binnen een paar minuten recht. Even wat cijfertjes over de

grootte van de ballon: 24 meter hoog en een omtrek van 42 meter. De inhoud is 120.000 ft³.

En dan eindelijk om vijf minuten over acht het opstijgen. We waren Rein bijna vergeten, die heeft zijn li-

chaamslengte niet mee, maar deze "vergissing" was gauw rechtgetrokken.

Toen ik in het mandje stond, ontwaarde ik Miep, een collega van het werk. Ik schreeuwde haar toe om naar de mand te komen. Toen ik haar een hand gaf, liet ik die maar meteen weer los, want als derde en laatste in de rij verbraken wij het contact met moeder Aarde. We zwaaiden nog een minuut naar beneden, maar toen zaten we al zo hoog (300 meter?) dat er niemand meer herkenbaar was.

Waarschijnlijk dat toen veel achterblijvers toch nog spijt hebben gekregen, dat ze deze kans voorbij hebben laten gaan!

Van te voren had ik gedacht dat de rit wel naar het oosten zou gaan, maar via het centrum van Geldrop (Brigidakerk) gingen we naar het zuiden. Van Eindhoven zagen we niet veel, want dat was de hoek waar een prachtige rode zon voorbereidingen trof om naar bed te gaan. Jo Willems, die deze vaart van zijn vrouw cadeau had gekregen, kon ons veel vertellen over de plekken waar wij overheen gingen, dat was wel gemakkelijk. En laat ik nu maar meteen passagier vier en vijf noemen: Hans Hoek en Trudy Taal. Verder waren we in het gezelschap van vijf gasflessen en een piloot: Wiebe Kamphuis. Voor de KWD-lopers is de Strabrechtse Heide en Kasteel Heeze vermeldenswaardig, en ook "De Gouden Leeuw", de horecarust waar wij overdag hadden gepauzeerd.

Pas toen de zon al bijna onder was konden we "De Regent" de hoogste torenflat van Eindhoven, goed zien.

Vlak voorbij Heeze zagen we de tweede ballon zo laag hangen, dat het leek of zij ging landen. Dit was echter optisch bedrog, omdat wij toen waarschijnlijk 500 meter hoger zaten. Ove-

rigens, de grootste hoogte die wij bereikt hebben is 800 meter.

Vier kilometer ten zuiden van Heeze nog en groot natuurgebied "De Pan", voornamelijk bestaande uit bos. Wij gingen toen ook veel lager varen. Boven Maarheeze zaten wij dusdanig dicht bij de grond, dat we contact hadden met de mensen in hun achtertuintjes. Zij boden ons zelfs drank aan! Ook het café in het centrum, bij de rontonde, liep voor ons uit.

Na Maarheeze staken we de autoweg over en nu moesten we echt een landingsterrein zoeken. Er waren op een gegeven moment twee weilanden naast elkaar. De tweede ballon landde meteen aan het begin van het rechterweiland.

Wij bleven even heel spannend, secondenlang (10,20,30 seconden?) boven de sloot tussen de twee weilanden zweven, maar Wiebe zette ons uiteindelijk toch op vijftien meter voor het einde op het weiland neer, een zeer rustige landing. Van Joke, een andere collega, hoorde ik dat je ook vrij ruig kunt landen, waarbij het mandje nog wel tien of twintig meter over de

grond doorglijdt, maar dat is ons bespaard gebleven.

Bij de landing waren er twee problemen: hoe zou de eigenaar van het terrein reageren en de volgauto's/-fietsen. De boer had niet veel problemen met ons, hij kreeg ook als "afkoopsum" twee flessen wijn, vanwege twee ballonnen.

Zijn vrouw was iets minder positief i.v.m. vee, dat erg onrustig geworden was.

Er waren ook vijf auto's en twintig personen, die het veld op wilden lopen, maar Wiebe liet duidelijk weten, dat dat de bedoeling niet was.

Het inpakken van de ballon ging vrij vlot, wel hebben we een paar keer in een vlaai getrapt, cadeautje van de koeien, die daar eergisteren nog stonden.

Toen alles in de volgauto was opgeborgen, kregen we een toespraak van de piloot, waarbij de geschiedenis van de ballonvaart werd toegelicht. Leest u dat zelf maar na in een encyclopedie; het belangrijkste ervan was dat personen in Frankrijk omstreeks 1800, die

een bepaald traject aflegden, een adellijke titel kregen, waarbij ze baron werden van de plaats waar ze gestart

waren tot de plaats waar ze landden. Zo werden wij baron(es) van Geldrop tot Budel. Er werd gras op ons hoofd gelegd, daar werd champagne overheen gegoten, en dat was de luchtdoop. Gelukkig was er nog genoeg over, om anderhalf glas te nuttigen. Ook werd er een certificaat uitgereikt. Tweeëneuhalf uur na het vertrek waren we weer terug bij "De Kievit", waar we gezellig nageborreld hebben. Theo/OLAT, bedankt voor dit initiatief, deze dag zal nog lang in ons geheugen gegrift blijven!

EEN KEUZE UIT DE RECREATIEVE WANDELKALENDER

zaterdagavond 23 september

5e LICHTSTAD AVONDWANDELING

Bij gelegenheid van 56e herdenking van de bevrijding van Eindhoven zijn in diverse wijken lichtornamenten aangebracht, waardoor deze avondwandeling een speciaal effect meekrijgt

Café Zalenverhuur 'RAMONA', Schootsestraat 66, Eindhoven Strijp.

21 km start 19-19.30 uur, inschrijving f 4.-

15 km start 19-21 uur, inschrijving f 4.-

10 km start 19-21 uur, inschrijving f 3.-

5 km start 19-21 uur, inschrijving f 2.-

kinderen t/m 12 jaar half geld + stempel op kinderkaart

Informatie: Marinus van Roosmalen, ☎0413-475467

3 september St.-Oedenrode: wsv EJOS Vanaf 9 uur 20-15-10-5 km Scoutingcentrum, Achterpad ☎0413-473730	3 september Hoensbroek: Heuvel wandeltocht Vanaf 9 uur 30 km, 15-10-5 km Hotel Amicitia, Markt ☎045-5123776	3 september Haalen: Leudaktocht Vanaf 8 uur 42-30-20-15-10-5 km Cafe De Valk, Kerkplein 1 ☎075-591675	9 en 10 september Zandvoort: Duinwandeltocht Vanaf 9 uur 40-30-20-10 km Nieuw Unicum, Zandvoortselaan 165 ☎023-5441855
10 september Wijre: Sjreveltocht Vanaf 7 uur 32-24-18-12-6 km Gast. De Herberg, Eikenraderweg 3 ☎043-4503169	10 september Huijbergen: septembertocht Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km Gemeenschapshuis De Kloek ☎0164-642519	16 september Bergen op Zoom: 36 ^e Krabbentocht Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km PR Rozenoord, Beukenlaan 14 ☎0164-614084	16 september Wijk en Aalburg: wandelvreugd 9 uur 25-20-15-10-5-2,5 km Boemerang, Jasmijnstraat 69 ☎0416-693508
16 en 17 september Hazerswoude: Aleid v Cleeftocht Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km Het Anker, Chopinlaan 2 ☎071-5219349	17 september Malden: Bevrijdingstocht Vanaf 9 uur 30-25-20-15-10-5 km De Veldschuur, Veldsingel ☎024-3582598	23 september Vorden: Kastelen wandeltocht Vanaf 8/30 uur 40-30-20-15-10-5 km Dorpscentrum, Raadhuisstraat 6 ☎0575-556700	23 en 24 september Loon op Zand: herfstkleurentocht Vanaf 9 uur 35-30-25-20-15-10-5 km de Eenhoorn, Hooge Steenweg 101 ☎0416-362641
24 september Heeze: Strabrechtse heidetocht Vanaf 8 uur 40-27 km, 15-9 km De Hooizolder, Kapelstraat 29 ☎040-2262541	24 september Luyksgestel: Kernentocht Vanaf 7 uur 40-25-15-10 km CC Den Eykholt ☎0497-542601	30 september Breda-Zd: 29e Markdaltocht Vanaf 9 uur 40-30 km, 20-15-10-5 Schuttershof, Viandenlaan 7 ☎076-5657357	30 september Roosendaal: Grenswandeltocht Vanaf 8 uur 40-25-20-15-10-6 km Thorhok, Marterdreef ☎0165-545549